

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 702 - Σάββατο, 6 Οκτώβρη 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Οταν
τσακώνονται
τα βουβάλια
την πληρώνουν
τα βατράχια

ΣΕΛΙΔΑ 3

Να τσακίσουμε
το δόγμα
«μηδενικής
ανοχής»

ΣΕΛΙΔΑ 16

Λιστομαχία
στο βάλτο

ΣΕΛΙΔΑ 8

Παιχνίδια
εξουσίας και
αριστερό
άλλοθι

ΣΕΛΙΔΑ 7

Υπάρχει φως
στο βάθος
του τούνελ;

ΣΕΛΙΔΑ 4

Προσχέδιο Κρατικού
Προϋπολογισμού 2013
**Ανατριχιαστικό
κωλόχαρτο**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Αξιολόγηση εκπαιδευτικών
**Κάλπικο
ερωτηματολόγιο
υφαρπαγής
συναινέσεων**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Φουντώνει η
εισφοροδιαφυγή
με τις συνεχείς
ρυθμίσεις χρεών

ΣΕΛΙΔΑ 9

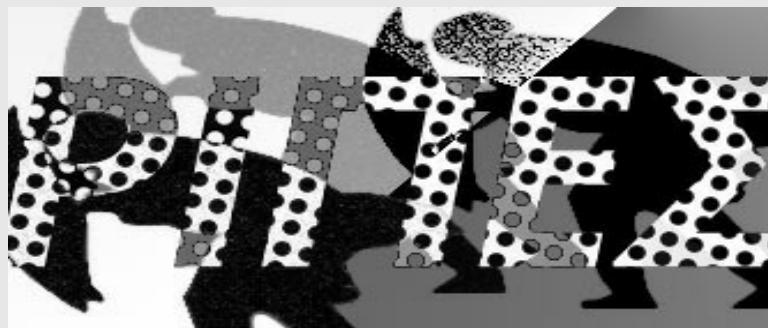

Αντιλαϊκή καταιγίδα και αποθέωση της καταστολής

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

6/10: Ημέρα κατοικίας, Αίγυπτος: Ημέρα στρατού 6/10/1968: Αφίξη πρώτων γερμανών μεταναστών στην Αμερική, διρυθμός Τζέρμανταουν (Πενσιλβανία) 6/10/1951: Ανακοίνωση Στάλιν ότι η ΕΣΣΔ διαθέτει ατομική βόμβα 6/10/1968: Στο πλαίσιο επιχείρησης «εξυγίανσης» κουρεύονται με την «ψιλή» δεκάεξι μακρυμάλληδες 6/10/1981: Δολοφονία Ανουάρ Σαντάτ 6/10/1983: Βραβείο Λένιν στον Μίκη Θεοδωράκη 6/10/1988: 159 νεκροί σε σφρόδερες ταραχές λόγω έλλειψης αγαθών (Αλγερία) 6/10/2003: Έκ νέου μετονομασία Συνασπισμού σε Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Οικολογίας 7/10/1905: Πρώτη περιπολία αστυνομικών με μοτοσικλέτες (Νέα Υόρκη) 7/10/1969: Βόμβες (ΚΕΑ) σε δημαρχείο Καλλιθέας και ΙΧ 7/10/1973: Νέα απόπειρα δολοφονίας Μακάριου 7/10/1975: Μαύρες σημαίες στα Σπάτα από κατοίκους που δεν θέλουν να γίνει εκεί το αεροδρόμιο της Αθήνας 7/10/1991: Εκτελεσθήσαν Τσετίν Γκιργκιού (17N) 8/10: Ημέρα γονέων-σχολείων 8/10/1977: Βόμβες σε τρία αυτοκίνητα βορειο-αμερικάνων σε Γλυφάδα και Αθήνα 8/10/1987: Θάνατος Κωνσταντίνου Τσάπτου 9/10: Ημέρα ταχυδρομείων, Ταγκανίκο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1961), Ουγκάντα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962), Περού: Ημέρα εθνικής αξιοπρέπειας (1968) 9/10/1931: Περικοπή μισθών δημόσιων υπαλλήλων κατά 4% (κατώτερων) και 6% (ανώτερων) 9/10/1946: Τρομοκρατικές ομάδες του Κατασφρά αδολοφονούν 45 δημοκρατικούς πολίτες (Λακωνία) 9/10/1977: Βόμβα στη λέσχη αξιωματικών προσωπικού βάσεων Ελληνικού 9/10/1977: Βόμβα σε γραφεία KNE (Πετράλωνα) 9/10/1977: Καταδίκη αιροδεξιών Α. Καλέντζη, Α. Κακοβά και Δ. Ηλιόπουλου για κατοχή και χρήση εκρηκτικών υλών 9/10/1990: ΜΑΤ κατά απεργών «Ολύμπικ Κέτερινγκ», εικοσιδύο άτομα στο νοσοκομείο 10/10: Ημέρα Ψυχικής Υγείας, ημέρα για κατάργηση θανατικής ποινής, Ταϊβάν: Εθνική γιορτή (1911), Κούβα: Αρχή πολέμου ανεξαρτησίας (1868), Ισπανία: Ημέρα υψηίσ-αθλητισμού 10/10/1948: Αντιαρματικά βλήματα ανταρτών κατά στρατών και στρατιωτικού νοσοκομείου Καλαμάτας, ένας στρατιώτης τραυματίας 10/10/1979: Τρεις βόμβες σε αυτοκίνητα ΕΛΑΣ 11/10: Ημέρα μείωσης ζημιών από φυσικές καταστροφές, Δυτική Σαμάρα: Εθνική γιορτή, Παναμάς: Ημέρα επανάστασης (1968) 11/10/1956: Σύγκρουση κομμουνιστών-εθνικιστών στο Χονγκ Κονγκ, σαράντα νεκροί 11/10/1986: Βόμβα έξω από δημαρχείο Αθηναίων και σε μηχανουργείο στο Κερατσίνι (ΕΛΑ) 11/10/1991: Αποφασίζεται διάλυση της ΚGB και αντικατάστασή της από άλλες υπηρεσίες 12/10: Ημέρα κατά πείνας, ημέρα ραδιοφωνίας, ημέρα αλληλεγγύης στους ιθαγενείς λαούς, ημέρα κατά αρθρίτιδας, ημέρα δραστηρία, Ισπανία: Εθνική γιορτή, Σουδάν: Ημέρα δημοκρατίας 12/10/1944: Απελευθέρωση Αθηναίων μετά από 42 μήνες γερμανικής κατοχής 12/10/1969: Βόμβα στο ξενοδοχείο «Γαλαζίας» (Ακαδημίας), κατάλυμα αμερικανών αξιωματικών.

● Υπάρχει μεγαλύτερη ξεφτίλα για πρωθυπουργό ανεξάρτητης (υποτίθεται) χώρας; ●●● «Οι εταίροι μα δουν τις αλλαγές που γίνονται» και «η Ευρώπη δα ψηφίσει Ελλάδα», δήλωσε στο «Βήμα» ο Σαμαράς ●●● «Μέσα στο '12 δεν θα έχουμε άλλα μέτρα», διαβεβαίωσε ο πρόεδρος Φώτης ●●● Προσέξατε ασφαλώς τη διαφοροποίηση ●●● Από το «δεν προκειται να υπάρχουν άλλα μέτρα, αυτά είναι τα τελευταία», γενικώς, περιορίζομαστε στο 2012, το οποίο οσονούπω τελειώνει ●●● Συμμετοχή στην απεργία από τον κλάδο της οικοδομής 90%, ανακοίνωσε η ΓΣΕΕ ●●● Δηλαδή, από το 100% των ανέργων οικοδόμων απήργησε το 90%! ●●● Δεν προσέχουν οι γραφιάδες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας ●●● Κάνουν copy-paste τα παλιά δελτία, τότε που η οικοδομή δύσλευε ●●● Μεγάλοι έρωτες συχνά καταλήγουν σε βαθιά μίση ●●● Ιδιαίτερα αν έχει μεσολαβήσει κέρατο ●●● Γ' αυτό και κατανοούμε πλήρως το σύνδημα των συριζονεολαίων «τα δίκαιωματά μας τα έκα-

νες κουρέλι/άντε και γα... σύντροφε Κουβέλη» ●●● Κάποτε, σε ένα όχι και τόσο μακρινό μέλλον, τινές εξ αυτών δα φωνάζουν ●●● «Με τα όνειρά μας ποιος μπορεί να πάει/άντε και γα... σύντροφε Αλέξη» ●●● Αλήθεια, εκείνες οι «κόκκινες γραμμές» πώς και εξαφανίστηκαν ξαφνικά από την προπαγάνδα των συγκινερνώντων εταίρων; ●●● Τώρα, το τρίο ρεζίλι συζητά το πότε μα πάει στη Βουλή το νέο «πακέτο» ●●● Πριν ή μετά το Eurogroup, πριν ή μετά τη σύνοδο κορυφής; ●●● Πωλούνται ψευτοδιήματα ●●● Ντροπή στους γερμανούς «Πρά-

σινους» που σηκώθηκαν και έφυγαν όταν ο Αλέξιος ο μικρός ανέβηκε στην εξέδρα ●●● Χάνεται τέτοιο σόου; ●●● Θα πρεπε να το περιμένουν όμως οι ΣΥΡΙΖΑίοι και οι... Ντιλινέκοι ●●● Είχε ρίξει τη γραμμή «πράσινος» αντιπρόεδρος Μανουέλ Σαρατσίν από το facebook ●●● Πρόσεδρος Αλέξη, ακόμη και για την ηλικία σου, δεν είναι κακό να μη μιλάς καλά αγγλικά ●●● Κακό είναι να προσποιείσαι ότι μιλάς ●●● Οταν, λοιπόν, οι δημοσιογράφοι σου ζητούν να μιλήσεις αγγλικά και σου λες «δα προτιμήσω να μιλήσω ελληνικά», ξέρεις τι καταλαβαίνουν;

●●● Οτι μια φορά έγινες ρεζίλι και δε δέλεις να την ξαναπατήσεις ●●● Το ζήτημα είναι γιατί εκείνη τη φορά πήγες να παραστήσεις τον αγγλομαδή ●●● Πάντως, εκτός από τους συριζονεολαίων που «περιποιήθηκαν» τον σύντροφο Κουβέλη, υπήρξαν και άλλοι διαδηλωτές που φώναζαν το άκρως... κομφορμιστικό σύσδιμημα ●●● «Έργατες και μπάσοι δεν κάνουμε χωριό/ πάρτε τη Δούρου και φύγετε από δω» ●●● Οχι, δε μυμώνουμε με τους ισπανούς διαδηλωτές που καλούσαν τα ΜΑΤ να ενωδούν με το λαό ●●● Πιστεύουμε ότι μετά το πολύ ξύλο που έφαγαν στη συνέχεια (πράγματι, οι μπάσοι «ενώθηκαν» με το λαό) δ' αρχίσουν να το ξανασκέφτονται ●●● Χρειάζεται και η πείρα των μαζών, έλεγε ο Λένιν ●●● Το σύντομο ανέδοτο των ημερών ●●● «Ισχύει η προγραμματική συμφωνία των τριών κομμάτων της συγκυβέρνησης» ●●● Υπάρχει δικαστής που δα κρίνει παράνομη και καταχρηστική την απεργία των δικαστικών; ●●● Αστειεύμαστε φυσικά ●

◆ Για δες ποιος μιλάει. Ποιος γίνεται κήνωρας, που θα λέγει κι ο Πολύδωρας. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης ζήτησε να γίνεται «αυστηρός και γρήγορος έλεγχος όχι από τους ίδιους τους βουλευτές, όπως συνέβαινε μέχρι πρόσφατα, καθώς η Βουλή δεν μπορεί να ελέγχει τον εαυτό της, αλλά από την ανεξάρτητη Δικαιοσύνη». Κυριάκο, πες αλεύρι, ο Χριστοφοράκος σε γυρεύει. Άληθεια, εκείνα τα τηλεφωνικά κέντρα τα έχερωσες ή σου 'μειναν τίποτα δόσεις;

◆ Την ώρα που ο Ολάντ (ξαναεπισκεπτόταν) τη Γερμανία και μαζί με τη Μέρκελ επανεβεβαίωναν ότι ο γερμανογαλλικός άξονας παραμένει αικλόνητος (παρά τις διαφωνίες, τις οποίες δεν κρύβουν), ο Μόντι στην Ιταλία συγκροτούσε (λέμε τώρα) τον «άξονα του Νότου». Με Σαμαρά, Ραχόι, Ορμπταν και... Μπερίσα. Τις συγκρίσεις και τα σχόλια τ' αφήνουμε σε σας.

◆ «Άξονα του Νότου», όμως, έφτιαξε κι ο Βενιζέλος. Με τους ηγέτες των σοσιαλιστικών κομμάτων της Ιταλίας,

της Ισπανίας και της Πορτογαλίας! Που ούτε ένας τους δεν ελπίζει να ξαναδεί σύντομα κυβέρνηση.

◆ «Ρήτρα ισοδύναμων μέτρων», ο Χατζησωκράτης, «ρήτρα αντικατάστασης» ο Κουβέλης, «ρήτρα απόκλισης» η τροικιά, «ισοδύναμες ρήτρες» ο Στουρνάρας. Μ' άλλα λόγια, μας δουλεύουν.

◆ Κάποιοι εξεπλάγησαν που Κυριακή απόγευμα ο Σαμαράς κάλεσε για «συνεργασία» στο Μαξίμου το μισό υπουργικό συμβούλιο. Κακώς εξεπλάγησαν. Είχε προηγηθεί σύσκεψη του «επτικοινωνιακού» επιπελείου του Μαξίμου, το οποίο γνωρίζει ότι το «γουϊκέντ» των δημοσιογρά-

φων αρχίζει Παρασκευή με σημέρι και τελειώνει Κυριακή με σημέριμερη. Στήνοντας ένα σόου με τίτλο «εντατικά εργάζεται ο πρωθυπουργός» εξασφαλίζεις θέματα για τα φύλλα της Δευτέρας και για τις πρωινές ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές της ίδιας μέρας.

◆ Ο απόλυτος κυνισμός, διά γραφιδίος Πρετεντεράκου: «Το τρίπτυχο του πελατειακού κράτους πάντα ήταν Στρατόπεδο-Πανεπιστήμιο-Νοσοκομείο». Στην ίδια βαθμίδα με τα στρατόπεδα, τα πανεπιστήμια, ακόμα και τα νοσοκομεία! Εχει και συνέχεια: «Το κόστος των παροχών υγείας (μεταξύ άλλων) μας έριξε έξω. Πράγ-

μα που σημαίνει ότι οι δημόσιες παροχές υγείας πρέπει να γίνουν σύγουρα και λιγότερες και φθηνότερες». Κατά τα άλλα, βρίζει την τρόικα και αποκαλεί τον Τόμσεν «στόκο». ◆ Ανεξάρτητα από την ουσία της υπόθεσης (που οδεύει προς «διευθέτηση») ο Μεϊμαράκης κουρεύει το σύνταγμα με τη δήλωσή του, όπι δεν παρατείται μεν από πρόεδρος

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σήγουρα τα πράγματα θα πάνε καλύτερα. Η Ευρώπη θα ψηφίσει Ελλάδα. Οι εταίροι μα δουν τις αλλογες που γίνονται. Δίνουμε τα σωστά μηνύματα και αποκαθιστούμε την αξιοπιστία της χώρας.

Όταν τσακώνονται τα βουβάλια την πληρώνουν τα βατράχια

Τη Δευτέρα ο Σαμαράς (Ξανα) συναντήθηκε με την τρόικα. Από το μέγαρο Μαξίμου δόθηκε η γραμμή ότι υπήρξε αδιέξοδο και πλέον το παιχνίδι το πάρε πάνω του ο Σαμαράς, ο οποίος θα κάνει πολιτική διαπραγμάτευση συνομιλώντας απευθείας με τους ήγετες της ΕΕ. Την επομένη, βούλιαν οι εφημερίδες, αναπαράγοντας τη γραμμή του Μαξίμου: «Πολιτική λύση επιδιώκει ο Σαμαράς» (Τα Νέα), «Πλαφούμενε το χάσμα με την τρόικα - Λύση με πολιτική διαπραγμάτευση επιδιώκει ο Α. Σαμαράς» (Καθημερινή), «Εμπλοκή στις διαπραγμάτευσης πολιτική λύση αναζητεί ο Α. Σαμαράς» («Ελεύθερος Τύπος»), «Μεγάλο παζάρι με τους ισχυρούς της Ευρώπης» («Εθνος»). Το πανομοιότυπο των τίτλων δείχνει καθαρά ότι δόθηκε γραμμή να παίξει αυτό το θέμα και οι καπιταλιστές ιδιοκτήτες των φυλλάδων ευθυγραμμίστηκαν (δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στις κορυφές των αστικών ΜΜΕ δεν υπάρχει πλέον συμπολιτευόμενος και αντιπολιτευόμενος Τύπος).

Δεν ζέρουμε αν επικοινώνησε και με ποιους επικοινώνησε ο Σαμαράς. Το βέβαιο είναι ότι δεν κατάφερε να επικοινωνήσει με τους Μέρκελ και Ολάντ. Ισως να επικοινώνησε με τον παλιό του φίλο τον Μπαρόζο και με τον Ρομπάι, που είναι μεν πολιτικά πρόσωπα, αλλά με υπαλληλική σχέση έναντι των ισχυρών ιμπεριαλιστικών ήγετών. Αν πράγματι επικοινώνησε μ' αυτούς, είναι σίγουρο (φαίνεται εκ του αποτελέσματος), ότι του διεμήνυσαν πως σ' αυτή τη φάση δεν έχει κανένα περιθώριο πολιτικής διαπραγμάτευσης, γιατί παίζονται άλλα, πιο σοβαρά ζητήματα. Γ' αυτό καλά θα κάνει να συνεχίσει το νταλοβέρι με την τρόικα, για να καταλήξουν κάπου και μετά ν' ασχοληθούν μαζί του οι «μεγάλοι».

Οι ίδιοι, λοιπόν, άνθρωποι που τη Δευτέρα περνούσαν την... ηρωική γραμμή της «πολιτικής διαπραγμάτευσης» άρχισαν την Τρίτη το «μάζεμα». «Δεν υπήρξε τίποτα έκτακτο ούτε κλήμα ρήξης με την τρόικα», διαβεβαίωνταν στενοί συνεργάτες του Σαμαρά, διαψεύδοντας της πληροφορίες που κάποιοι άλλοι από το επιτελείο του Μαξίμου είχαν διοχετεύσει, περί τηλεφωνικών συνομιλιών του Σαμαρά με τους Μέρκελ και Ολάντ. Την ίδια μέρα, ο Στουρνάρος ξανασυναντήθηκε με τον Σαμαρά και έκλεισε με πρωστική του δήλωση το πληροφορία: «Η διαπραγμάτευση συνεχίζεται, όχι σε πολιτικό επίπεδο. Εγώ συ-

ζητώ με την τρόικα».

Στην πραγματικότητα, ουδείς σήμερα στην Ευρωλάνδη ασχολείται με το ελληνικό πρόβλημα, το οποίο επί του παρόντος έχει ανατεθεί στην τρόικα. Η τρόικα από τη μεριά της δεν δείχνει να βιάζεται καθόλου κι αυτό φάνηκε από τα τελή Αυγούστου που πρωτοκατέβηκε στην Αθήνα μετά τις τελευταίες εκλογές. Τα τελευταία νέα λένε πως είναι διατεθειμένη να μείνει ακόμα και μέχρι το Νοέμβρη στην Ελλάδα, προκειμένου να καταλήξει σε μια κοινή απόφαση με την ελληνική συγκυβέρνηση για το πακέτο των 13,5 δισ. ευρώ, τη διάρθρωσή του και το μοίρασμά του χρόνο με το χρόνο.

Γιατί δεν βιάζεται η τρόικα; Γιατί το παιχνίδι που γίνεται είναι ευρύτερο και σκληρό, δεδομένου ότι σ' αυτό παίρνουν μέρος οι μεγάλοι παίχτες. Το ΔΝΤ και ο γερμανογαλλικός άξονας, που έχει κι αυτός τα δικά του εσωτερικά προβλήματα. Οταν πρέπει ν' αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της Ισπανίας, κανείς δεν έχει προτεραιότητα την Ελλάδα, η οποία έχει από το 2010 σε ρότα και θεωρείται δεδομένη (το ίδιο ισχύει και για την Πορτογαλία).

Και τι θα γίνει με τη «μεγάλη δύση» των 31,5 δισ.; Αν χρειαστεί, θα σπάσει σε δύσεις. Αν λίγει κάποιο μεγάλο ομόλογο του ελληνικού κράτους, θα διθεί ισόποσο δάνειο (τον τεχνικό τρόπο θα τον βρουν, όπως τον βρίσκουν μέχρι τώρα), ώστε το ομόλογο να αποπληρωθεί και οι δανειστές να μη χάσουν τα λεφτά τους. Αν κάποια ελληνική τράπεζα φτάσει στα πρόθυρα της κατάρρευσης, θα τη στηρίξουν μέσω των μηχανισμών που διαθέτουν.

Μήπως είναι η πρώτη φορά που το ΔΝΤ υποστηρίζει ότι δεν βγαίνει το ελληνικό «πρόγραμμα» και πως απαιτείται νέο «κούρεμα», το οποίο αυτή τη φορά θα αφορά τον λεγόμενο «επίσημο τομέα», δηλαδή την ΕΚΤ και τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης; Και το Φλεβάρη του 2012 τα ίδια υποστήριζε το ΔΝΤ και από τη Γερμανία δόθηκε εντολή ν' αλλάξουν οι τεχνοκράτες του την έκθεσή τους, ώστε το ελληνικό χρέος να δείχνει «βιώσιμο» (120% του ΑΕΠ το 2020). Και πώς έγινε αυτό το θαύμα; Στα χαρτιά δύλα γίνονται. Εκαναν την «υπόθεση εργασίας», ότι ο ελληνικός καπιταλισμός από το 2013 μέχρι το 2020 θ' αναπτύσσεται με μέσο ρυθμό 2,5% το χρόνο! Οπως έκανε το 2001 η ΓΣΕΕ, όταν έκανε «αναλογιστική μελέτη» και «βρήκε» ότι ο νόμος

«στήριξης» και να έχει υπογράψει Μνημόνιο. Ο Ντράγκι και ο Ολάντ ζητούν από την Ισπανία να κάνει προσφυγή και ο Ραχόι δηλώνει στη Wall Street Journal ότι δε θα κάνει προσφυγή αν δεν έχει διαβεβαιώσει «από όλους» ότι η ΕΚΤ θα παρέμβει στη δευτερογενή αγορά σημαντικών ισπανικών ομόλογων. Υπέρ του Ραχόι παρεμβαίνει ο γενικός γραμματέας του ΟΟΣΑ Ανχέλ Γκουρία, με συνέντευξη στη Frankfurter Allgemeine Zeitung, δηλώνοντας ότι η ΕΚΤ θα πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο να παρέμβει στις αγορές ομολόγων των χωρών της ευρωπαϊκής περιφέρειας και χωρίς την προϋπόθεση της προσφυγής στο μηχανισμό «στήριξης».

Οταν παίζεται ένα τόσο σκληρό παιχνίδι ανταγωνισμού ανάμεσα στους βασικούς μπεριαλιστικούς πόλους της Ευρωζώνης και το ΔΝΤ, δεν μπορούν ν' ασχοληθούν η Μέρκελ και ο Ολάντ με το πώς θα διαμορφωθεί το ελληνικό «πακέτο» των 13,5 δισ. ευρώ. Αυτό είναι δουλειά του Τόμσεν, του Μαζούχ και του Μορς. Κι επειδή ο Σαμαράς ξεφτίλιστηκε αρκετά κάνοντας ο ίδιος διαπραγμάτευσης με την τρόικα, μάλλον το ξανασκέφτηκαν στο Μαξίμου και αλλάζουν ρότα, αφήνοντας τον Στουρνάρα να ποιεί κατενάτοι απέναντι σε μια ομάδα που γυρίζει τη μπάλα όπως η Μπαρτσελόνα και ξέρει πως δεν χάνει.

Αλήθεια, πόση σημασία έχει, αν το νέο πετσόκομμα των συντάξεων αρχίσει από τα 1.000 ευρώ ή αν θα κατέβει παρακάτω; Δηλαδή, αν το πετσόκομμα αρχίσει από το χιλιάρικο, θα πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι;

Καλούμαστε να επιλέξουμε το ρυθμό της θανάτωσης και καθόμαστε και το συζητάμε, ξεχωρίζοντας πως η «κινεζοποίηση» είναι μια διαδικασία και όχι μια στιγμή, ξεχωρίζοντας πως ό, τι δεν γίνει τώρα θα γίνει αργότερα! Ξεχωρίζει επίσης μια σοφή αφρικανική παροιμία που λέει πως δύναται να συμβάλουν στην προσπάθεια για την ανάκαμψη του τόπου». Ο δε Βενιάμης, πρόδερμος του ληστρικού συνδικάτου, απάντησε ότι «ο εφοπλιστικός κόσμος, συναισθανόμενος την κρισιμότητα των σπιγμών, αλλά και τη μοναδική ευκαιρία που έχει η χώρα να ανακάμψει και να αναπτυχθεί, ανταποκρίνεται πλήρως στις προκλήσεις, δηλώνει παρών και συμβάλει στην προσπάθεια μέσα από τα φορολογικά έσοδα που τόσο έχει ανάγκη ο τόπος».

■ Στριμωγμένος ο Χριστόφιας

Στενεύουν τα περιθώρια ελιγμών για τον Χριστόφια και την κυβέρνησή του, μετά την απανταχούσα που ήρθε από τη Μόσχα. Ο υπουργός Οικονομικών της Ρωσίας Αντόν Σιλοβάνοφ δήλωσε στο Ρόιτερ, ότι η Ρωσία εξετάζει το θέμα της χορήγησης νέου δανείου ύψους 5 δισ. ευρώ στην Κύπρο, υπό τον όρο ότι η τελευταία θα προχωρήσει και σε σύναψη δανείου ύψους 15 δισ. ευρώ από την ΕΕ και το ΔΝΤ. Ο ρώσος υπουργός Οικονομικών, που πριν από μερικές μέρες συναντήθηκε με τον Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, εκτιμά ότι οι συνολικές δανειακές ανάγκες της Κύπρου είναι 15 δισ., ενώ το Ρόιτερ εκτιμά σε δικό του σχόλιο, ότι οι δηλώσεις Σιλοβάνοφ έγιναν επειδή η Μόσχα δεν επιθυμεί να χρησιμοποιήσει από την κυπριακή κυβέρνηση σαν μοχλός πίεσης για την εξασφάλιση καλύτερων όρων δανεισμού από ΕΕ και ΔΝΤ.

«Εάν δώσουμε αυτό το δάνειο των 5 δισ., οι Κύπριοι θα εξακολουθήσουν να χρειάζονται δανεισμό και από άλλού. Επομένως, η απόφαση πρέπει να είναι συντονισμένη, επειδή 5 δισ. δεν είναι αρκετά», δήλωσε ο Σιλοβάνοφ. Αλλωστε, όπως σημειώνει το Ρόιτερ, γενικότερη πολιτική της Μόσχας δεν είναι τα διμερή δάνεια, αλλά η ενίσχυση του ρόλου του ΔΝΤ, το οποίο στη συνέχεια πρέπει να έχει και την επιτήρηση για την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων που πρέπει να συνοδεύουν, ως δρόμο, τη χορήγηση των δανείων.

Μ' άλλα λόγια, το Κρεμλίνο διαμηνύει στον Χριστόφια, ότι μπορεί να του χορηγήσει δάνειο, αλλά υπό τον όρο της ταυτόχρονης προσφυγής στο μηχανισμό «στήριξης», που φυσικά θα συνοδεύεται από μηνημόνιο και τρόικα. Επειδή, οι Ευρωπαίοι περιμένουν με ανοιχτές αγκάλες την προσφυγή της Κύπρου, αλλά ο Χριστόφιας τρενάρει, τρέμοντας την επερχόμενη εκλογική συντριβή, φαίνεται πως μπροστά τα μεγάλα μέσα. Ασφαλώς, δεν είναι άσχετη με τις τελευταίες εξελίξεις η συνάντηση Σιλοβάνοφ-Γιούνκερ.

■ Δούλοι των εφοπλιστών

Για δεύτερη φορά μέσα σε δέκα μέρες συναντήθηκε ο Σαμαράς με το προεδρείο της Ενωσης Ελλήνων Εφοπλιστών, του πιο επιθετικ

«Η τελική αιτία όλων των πραγματικών κρίσεων παραμένει πάντα η φτώχεια και ο περιορισμός της κατανάλωσης των μαζών, που αντιτίθεται στην τάση της κεφαλοκρατικής παραγωγής να αναπτύσσει έτσι τις παραγωγικές δυνάμεις λες και το όριο της αποτελείται μόνο από την απόλυτη ικανότητα κατανάλωσης της κοινωνίας»^[1].

Τα παραπάνω λόγια, που γράφτηκαν από τον Μαρξ, πριν από ενάμιση αιώνα, συμπυκνώνουν την πραγματική αιτία όλων των οικονομικών κρίσεων που ξέσπασαν μέχρι σήμερα στον καπιταλιστικό κόσμο. Γιατί ακόμα και στις περιπτώσεις που οι καταναλωτικές δαπάνες αυξάνονται, όπως κατά την «ανάκαμψη» από την κρίση του 2001, οι όποιες αυξήσεις των δαπανών αυτών αφελούνται στην επέκταση του δανεισμού σε τεράστια επίπεδα, όπως επισημάνωμε στο προηγούμενο φύλλο^[2] και δχι σε αυξήσεις στους μισθούς, εκτός κι αν οι εργάτες με σκληρούς ογώνες τις έχουν επιβάλει. Και στην περίπτωση όμως του υπερδανεισμού, αυτό που αποδείχτηκε από τα στατιστικά στοιχεία της περασμένης δεκαετίας είναι ότι οι καταναλωτικές δαπάνες αυξάνονται με ολοένα και μικρότερους ρυθμούς, προιωνίζοντας τη μπόρα που θα έρθει.

Στενότητα αγοράς

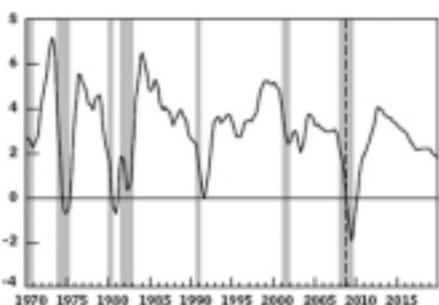
Ρίχτε μια ματιά στον Πίνακα 1 για να καταλάβετε τι εννοούμε. Τον πίνακα αυτό τον φτιάχθηκε βάσει των επισήμων στοιχείων που δημοσιεύονται περιοδικά από τις στατιστικές υπηρεσίες της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας και των ΗΠΑ^[3].

Στον πίνακα συγκρίνεται η μεταβολή των καταναλωτικών δαπανών των νοικοκυριών των παραπάνω χωρών ανάμεσα σε δύο πενταετίες. Η πρώτη είναι η πενταετία 1998-2003 και η δεύτερη 2003-2008. Από τη στιγμή που ο πληθυσμός αυξάνεται, είναι φυσικό να αυξάνονται και οι συνολικές καταναλωτικές δαπάνες των νοικοκυριών. Ομως, αυτό που προκύπτει αβίαστα από τον πίνακα είναι ότι η αύξηση των καταναλωτικών δαπανών μέσα στην πρώτη πενταετία (1998-2003) είναι κατά πολύ μικρότερη (περίπου η μισή) από την αντίστοιχη της δεύτερης (2003-2008), ακόμα κι αν στην πρώτη πενταετία περιλαμβάνεται και δηλητή περίοδος της κρίσης του 2001 στις ΗΠΑ, μαζί με την περίοδο της συνακόλουθης επιβράδυνσης των ρυθμών ανάπτυξης στην Ευρώπη.

Αντίθετα, η δεύτερη πενταετία είναι πενταετία «ανάκαμψης» μέχρι τα πρόθυρα της νέας κρίσης. Θα έπρεπε, επομένως, οι καταναλωτικές δαπάνες να αυξηθούν κατά τη δεύτερη πενταετία πολύ περισσότερο από την πρώτη. Κι όμως, συμβαίνει το αντίθετο. Γεγονός που υποδηλώνει τη «στενότητα αγοράς», πριν ακόμα ξεσπάσει η παρούσα κρίση. Σημειώνουμε ότι για τις τρεις από τις τέσσερις χώρες που αναφέρουμε (ΗΠΑ, Γαλλία και Ιταλία) τα νούμερα είναι σε σταθερές τιμές (λαμβάνοντας υπόψη τον επίσημο πληθωρισμό), ενώ για τη Γερμανία δεν αναφέρεται από τη Στα-

Υπάρχει φως στο βάθος του τούνελ; (2)

Γράφημα 1: Ποσοστοί μεταβολή καταναλωτικών δαπανών στις ΗΠΑ 1970-2010.

Πηγή: Αμερικανικό Κογκρέσο - Γραφείο Προϋπολογισμού. "The budget and economic outlook - At a glance" - Αυγούστος 2009, <http://www.cbo.gov/ftpdocs/41xx/doc41753/CBO-2009-08.pdf> (Οι γκρεζές στήλες απεικονίζουν τις περάσουσες τιμές των οικονομικών κρίσεων)

Γράφημα 2: Μισθοί και κέρδη επιχειρήσεων στις ΗΠΑ από τον ΑΕΠ μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

Πηγή: Αμερικανικό Κογκρέσο - Γραφείο Προϋπολογισμού. "The budget and economic outlook - At a glance" - Αυγούστος 2009, <http://www.cbo.gov/ftpdocs/41xx/doc41753/CBO-2009-08.pdf> (Οι γκρεζές στήλες απεικονίζουν τις περάσουσες τιμές των οικονομικών κρίσεων)

Πίνακας 1: Μεταβολή καταναλωτικών δαπανών νοικοκυριών 1998-2008

	1998	2003	2008
ΗΠΑ	Σε σταθερές τιμές 2005 (δισ. δολάρια)	6862.3	8244.5
	Μεταβολή	20.14%	11.73%
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	Σε δισ. Ευρώ(*)	909.6	995.6
	Μεταβολή	9.45%	6.64%
ΓΑΛΛΙΑ	Σε σταθερές τιμές 2005 (δισ. Ευρώ)	799.5	906.5
	Μεταβολή	13.38%	9.45%
ΙΤΑΛΙΑ	Σε σταθερές τιμές 2000 (δισ. Ευρώ)	691.1	734.5
	Μεταβολή	6.28%	3.25%

(*) Στα στοιχεία της Στατ. Υπηρεσίας της Γερμανίας δεν διευκρινίζεται αν είναι σε τρέχουσες ή σταθερές τιμές

Πηγές: Στατιστικές Υπηρεσίες

Πίνακας 2: Μεταβολή παγκόσμιων εξαγωγών (σε δισ. δολάρια) από το 2000 μέχρι και το 2010

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Παγκόσμιες εξαγωγές (δισ. δολάρια)	6456.3	6161.3	6492.4	7585.6	9218	10488.7	12112.7	14002.6	16120.5	12515.4	15236.8
Μεταβολή	-4.6%	5.4%	16.8%	21.5%	13.8%	15.5%	15.6%	15.1%	-22.4%	21.7%	

Πηγή: Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (WTO) http://www.wto.org/english/res_e/statistics_e/its_e.htm

Πίνακας 3: Ετήσιες μεταβολές αμοιβών εργαζομένων σε %

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
ΟΟΣΑ - Ευρώπη	9.63	10.55	9.00	8.74	8.00	4.78	5.81	4.90	3.74	3.56	4.54	3.34
ΟΟΣΑ - Σύνολο	6.13	6.85	6.18	6.32	6.65	4.43	4.45	4.03	3.23	3.51	2.81	3.49

Πηγή: ΟΟΣΑ, http://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=ULC_ANW

Πηγή: ΟΟΣΑ, http://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=ULC_ANW

Πηγή: ΟΟΣΑ, http://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=ULC_ANW

τιοτική Υπηρεσία αν τα νούμερα είναι σε σταθερές ή τρέχουσες τιμές. Συγκρίνοντας όμως τα στοιχεία που δίνει η στατιστική υπηρεσία της Γερμανίας με αυτά που δίνει η Eurostat^[4], διαπιστώνουμε ότι το ποσοστό αύξησης των καταναλωτικών δαπανών μειώθηκε στη Γερμανία, ακόμα και σε τρέχουσες τιμές (δηλαδή μη λαμβάνοντας υπόψη τον πληθωρισμό). Αυτό σημαίνει ότι σε σταθερές τιμές (δηλαδή μετατρέποντας την αξία των χρημάτων που δίνει ο πίνακας για κάθε έτος, στην αξία που είχαν ένα συγκεκριμένο έτος) η μεταβολή των καταναλωτικών δαπανών μπορεί και να είναι αρνητική.

Αν θελετεί ένα όλο παραδειγμα, για να διαπιστώσετε τη στενότητα αγοράς καταναλωτικών αγαθών, δείτε τον Πίνακα 2, που αποτυπώνει την έξιλη των παγκόσμιων εξαγωγών. Ο πίνακας προέρχεται από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου^[5]. Παρατηρήστε την πτώση των εξαγωγών το 2001 (κατά τη φάση της προηγούμενης κυκλικής οικονομικής κρίσης, δηλαδή). Θα δείτε ότι το ποσοστό αυτό (-4.6%) δεν είναι τίποτα μπροστά στην κατακρήμνιση κατά -22.4% του 2009, δηλαδή όταν μεσουρανούσε η νέα κρίση.

Ειδικά για τις ΗΠΑ, η αναιμική αύξηση των καταναλωτικών δαπανών πριν την κρίση και η κατακρήμνισή τους κατά τη διάρκεια της τελευταίας

μέχρι το 2007, συγκριτικά με την αύξηση 22% κατά μέσο όρο στις χώρες του ΟΟΣΑ. Ιστορικά, το μοναδικό κόστος εργασίας στη Γερμανία αυξήθηκε κατά 15% τη δεκαετία του '90, κατά 20% τη δεκαετία του '80 και κατά 69% τη δεκαετία του '70. Η μείωση κατά τη διάρκεια της δεκαετίας

■ Νότια Αφρική

Ο απεργιακός «Ιός» εξαπλώνεται

Πάρ' όλο που η μαχητική απεργία στα ορυχεία πλατίνας της Μαρικάνα ελήξε, ύστερα από έξι βδομάδες ανυποχώρητου αγώνα, με 46 νεκρούς, το απεργιακό κύμα στα ορυχεία δε λέει να κοπάσει. Αντίθετα, η πρώτη νίκη των μεταλλωρύχων, που πέτυχαν μια αύξηση από 11% μέχρι 22% στο μισθό τους και μια αποζημίωση 2.000 ραντ (185 ευρώ) για κάθε απεργό, ενθαρρύνει άλλους απεργούς να συνεχίσουν ανυποχώρητα τον αγώνα τους και μεταδίδει τον απεργιακό «ιό» σε νέους κλάδους.

Από τις αρχές Οκτώβρη, το απεργιακό κύμα από τα ορυχεία πλατίνας και χρυσού άρχισε να εξαπλώνεται σε ορυχεία σιδηρομεταλλεύματος και πιο συγκεκριμένα στο γιγάντιο ορυχείο Sishen στο Βόρειο Ακρωτήριο, που ανήκει στην εταιρία Kumba Iron Ore, θυγατρική της πολυεθνικής Anglo American και μία από τις δέκα μεγαλύτερες παραγωγούς σιδηρομεταλλεύματος στον κόσμο. Τις ίδιες μέρες ξεκίνησε απεργία στο ορυχείο χρυσού της Κουσασαλέδου, που

ανήκει στη Harmony Gold, την

τρίτη σε μέγεθος παραγωγό πολύτιμων μετάλλων στη Νότια Αφρική,

ενώ αναμένεται να μεταδοθεί σύντομα ο απεργιακός «ιός» και στα ανθρακωρυχεία, γεγονός που θα δημιουργήσει προβλήματα στην παροχή ηλεκτρικής ενέργειας, η οποία παράγεται κατά 85% από άνθρακα. Απεργούν επίσης από τις 28 Σεπτεμβρίου οι εργάτες στα ορυχεία χρωμάτου της Samancor West και από τις 2 Οκτώβρη στο αδαμαντωρυχείο της Petra Diamonds' Kimberley και στο ορυχείο πλατίνας της Atlatsa Resources Cor-

poration στην επαρχία Λίμποπο. Παράλληλα, συνεχίζεται για τρίτη βδομάδα η απεργία σε τέσσερα ορυχεία της Anglo American Platinum στο Ράστερμπουργκ, της μεγαλύτερης εταιρίας εξόρυξης πλατίνας στον κόσμο, στα οποία εργάζονται 19.000 μεταλλωρύχοι. Οι απεργοί διεκδικούν κατώτερο μισθό 12.500 ραντ (1.500 δολάρια), περισσότερο από το διπλάσιο του σημερινού κατώτερου μισθού, και παραμένουν ανυποχώρητοι, αψηφώντας τους εκβιασμούς της εταιρίας που τους απειλεί με τελεσίγραφα και μαζικές απο-

λύσεις. Συνεχίζεται επίσης από τις 21 Σεπτεμβρίου η απεργία, στην οποία συμμετέχουν 24.000 μεταλλωρύχοι, σε ορυχεία της AngloGold Ashanti, της τρίτης μεγαλύτερης εταιρίας εξόρυξης χρυσού στον κόσμο, η οποία απειλεί με κλείσιμο των λιγότερο κερδοφόρων πηγαδιών και μαζικές απολύσεις, καθώς και σε τρία ορυχεία της Gold Fields, της τέταρτης μεγαλύτερης στον κόσμο, από τις 10 Σεπτεμβρίου.

Μετά από εφτά βδομάδες σκληρών απεργιακών αγώνων, τουλάχιστον 75.000 μεταλλωρύχοι, περίπου το 15% του εργατικού δυναμικού στον τομέα εξόρυξης συνεχίζει να απεργεί, αψηφώντας τους εκβιασμούς και τις απειλές της εργοδοσίας, την κρατική βία και τρομοκρατία, άλλα και τον υπονομευτικό ρόλο της φιλοκυβερνητικής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της Εθνικής Ενωσης Μεταλλεργοτών (NUM), που άλλοτε στρέφεται ανοιχτά ενάντια στις απεργίες και άλλοτε σπεύδει και υπογράφει συμφωνίες με την εργοδοσία πίσω από τις πλάτες των απεργών για να τις σπάσει.

Την 1η Οκτώβρη, πολιτικό δικοιοτήριο του Μπαχρέιν επικύρωσε τις ποινές που είχαν επιβάλει στρατοδοκεία σε πέντε γιατρούς του κεντρικού νοσοκομείου Σαλμανίγια της πρωτεύουσας Μάναμα, οι οποίοι περιέθαλψαν τραυματισμένους πολίτες κατά τη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης το 2011. Με νυχτερινές επιδρομές το βράδυ της ίδιας μέρας η αστυνομία συνέλαβε στα σπίτια τους πέντε γιατρούς μπροστά στα μάτια των οικογενειών τους. Οι γιατροί αποτελούσαν μέρος ομάδας είκοσι συλληφθέντων, δύο τους μέλη του προσωπικού του νοσοκομείου, στους οποίους είχαν επιβληθεί βαριές ποινές φυλάκισης από έκτακτα στρατοδοκεία μετά το τέλος της εξέγερσης. Οι συγκεκριμένοι είχαν αποφυλακιστεί τον περασμένο Σεπτέμβριο, αλλά τους είχε απαγορευτεί η έξοδος από τη χώρα.

Οι κατηγορίες που τους βάρυναν ήταν κατοχή και απόκρυψη όπλων και οργάνωση παράνομης ομάδας. Οι ποινές θα ήταν πολύ μεγαλύτερες αν ακόμη και η «Ανεξάρτητη Επιτροπή Ερευνας», που συστάθηκε από την κυβέρνηση, δεν είχε απορρίψει τις κατηγορίες για διανομή όπλων στους διαδηλωτές από τους γιατρούς και άλλες. Τα ευρήματα της επιτροπής επίσης έδειχναν ότι οι κρατούμενοι είχαν βασανιστεί κατ' επανάληψη κατά τη διάρκεια της προφυλάκισής τους.

Η καταδίκη αυτή δείχνει για άλλη μια φορά τον ρεβανσμό του δικτατορικού καθεστώτος του Μπαχρέιν, στενό σύμμαχο των ΗΠΑ στην περιοχή του Κόλπου, απέναντι στο λαό που ξεσκωτώνει την περασμένη χρονιά απαιτώντας ελευθερία και καλύτερη ζωή. Την αναλγησία και τη βαρβαρότητα του καθεστώτος επιβεβαιώνει ένα ακόμη περιστατικό τις μέρες αυτές. Νεαρός, 22 χρόνων, φυλακισμένος της εξέγερσης εδώ κι ένα χρόνο, πέθανε στη φυλακή επειδή έπασχε από μεσογειακή αναιμία και η διεύθυνση της φυλακής αρνήθηκε να του παράσχει την απαραίτητη θεραπεία.

χα. Οι τιμές των μετοχών αντέδρασαν δυνατά στις ανακοινώσεις για επιπρόσθετα μέτρα από τις κεντρικές τράπεζες προκειμένου να στηρίξουν την οικονομία και επηρεάστηκαν από προσδοκίες για παραπέρα ενισχύσεις σε περίπτωση παραπέρα επιβράδυνσης των οικονομικών προδοκίων^[9].

Καπιταλισμός με τις πλάτες του κράτους, δηλαδή, το οποίο κατά τα άλλα τόσο κατηγορούν για τον «παρεμβατισμό» του οι καπιταλιστές. Προφανώς ο «παρεμβατισμός» αιφρά τις κοινωνικές δαπάνες και την εργατική νομιθεσία και όχι τη δική τους απλόχερη στήριξη, την οποία εκμεταλλεύονται στο έπακρο! Με εξίσου μελανά χρώματα απεικονίζονται και οι εξελίξεις στο δεύτερο τρίμηνο του 2012 από το ΔΝΤ, αλλά νομίζουμε ότι δεν χρειάζεται να επεκταθούμε περισσότερο^[10].

Αμειλικτη επίθεση

Με αυτά τα δεδομένα, ποιος μπορεί να έχει την αυτοπάτη ότι το κεφάλαιο δε θα εντείνει την επιθεσή του στα λαϊκά εισοδήματα; Οταν μάλιστα οι κεφαλαιοκρατικοί οργανισμοί, όπως το ΔΝΤ, έχουν δείξει επανειλημένα την αναισθησία και τη βαρβαρότητά τους, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση της Αργεντινής. Η «αυτοκριτική» του ΔΝΤ για τη στάση του απέναντι στη συγκεκριμένη χώρα ήταν αρκούντως αποκαλυπτική. Αν και για το ζήτημα έχουμε γράψει αναλυτικά από τις στήλες της «Κ»^[11], υπενθυμίζουμε ορισμένα... μαργαριτάρια από την «αυτοκριτική» αυτή:

γκη παραπέρα δημοσιονομικών προσαρμογών και δομικών μεταρρυθμίσεων, το Ινστιτούτο συνέχισε να δίνει την στήριξή του στη βάση ενός πολιτικού προγράμματος που ήταν εντελεί ανεπαρκές... Ιστορικά, η εργατική νομιθεσία στην Αργεντινή ήταν πολύ προστατευτική για τους εργάτες, θέτοντας υψηλά φράγματα στις απολύσεις και εξασφαλίζοντας γενναιόδωρα ασφαλιστικά προνόμια (sic!). Επιπρόσθετα, οι συλλογικές συμβάσεις σε κλαδικό επίπεδο στη βιομηχανία μείωσαν σημαντικά την ευελιξία των μισθών. Ενώ είχαν κίνητρο την επιθυμία για κοινωνική συνοχή και δικαιοσύνη, αυτά τα προστατευτικά μέτρα ήταν ένα επιπρόσθετο στοιχείο που παρεμπόδισε την ικανότητα της Αργεντινής να μάχεται απέναντι σε εξωγενή πλήγματα»^[12].

Φανταστείτε ότι αυτά γράφτηκαν το 2003, μετά δηλαδή την εξέγερση που κόστισε την καρέκλα πέντε πρόδρων μέσα σε δύο βδομάδες! Κι έχουν το θράσος να λένε ότι πρέπει να μειωθούν οι μισθοί και να γίνει ο εργάτης λάστιχο για να ξεπεραστεί η κρίση! Ποιος εργαζόμενος, όμως, θα ήθελε ένα τέτοιο επετρέασμά της;

Υποταγή ή επανάσταση:

Τα πράγματα δε θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά σ' ένα σύστημα που έχει επικεντρώσει το μέγιστο κέρδος του κεφαλαίου και όχι τον παραγωγό του πλούτου, τον εργαζόμενο άνθρωπο. Κάθε μέρα που περνάει αποδεικνύει περίτρανα ότι το σύστημα αυτό έχει φάει τα ψωμιά του και καταδικάζει τον εργάτη σε αργό θάνατο. Οι κρίσεις –αυτά τα βίαια ξεσπάσματα της μεγάλης αντίθεσης που χαρακτηρίζει την κεφαλαιοκρατική επο-

χή, σύμφωνα με τον Μαρξ, της αντίθεσης μεταξύ της απεριόριστης ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων της κοινωνίας και των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής που τις περιορίζουν– αναδεικνύουν το σάπιο χαρακτήρα αυτού του συστήματος. Η ανάπτυξη του πιστωτικού συστήματος (του δανεισμού δηλαδή), όπως επισημαίνει ο Μαρξ, επιταχύνει την υλική ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων και τη δημιουργία της παγκόσμιας αγοράς, όμως επιτοπούνε τις κρίσεις και δυναμώνει την καρπούζη τους στον πορειακό τρόπο της παραγωγής. «Το πιστωτικό σύστημα, με κέντρο τις δήθεν εθνικές τράπεζες και με γύρω τους τους μεγάλους δανειστές χρήματος και τοκογλύφους, αποτελεί μία τεράστια συγκεντρωποίηση και δίνει σ' αυτή την τάξη των παρασίτων μια μυθική δύναμη, τη δύναμη όχι μόνο να αποδεκτήζει κατά περίοδους τους βιομήχανους κεφαλαιοκράτες, αλλά και να επεμβαίνει με τον πιο επικίνδυνο τρόπο στην πραγματική παραγωγή - και τη συμμο

Αντιλαϊκή καταιγίδα

Παραμερίζοντας λίγο την κουρτίνα της «λιστομαχίας», που έχει σκεπάσει τα πάντα, βλέπουμε τον Στουρνάρα, ο οποίος με non paper (ελληνιστί «άτυπη ενημέρωση») μας ενημερώνει, για το αλισβερίσι με την τρόικα: «Είναι μια διαδικασία που θα συνεχιστεί και τις επόμενες πημέρες. Προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε ταυτόχρονα δύο θέματα, το δημοσιονομικό και το διαρθρωτικό κομμάτι. Να βρούμε αυτά τα 13,5 δισ. και ταυτόχρονα να δούμε πού είμαστε στο σκέλος των διαρθρωτικών αλλαγών (...) Υπάρχουν δράσεις που θα έπρεπε να έχουμε υλοποιήσει ή να υλοποιήσουμε μέσα στη χρονιά. Συζητούμε επί αυτών (...) Τη Δευτέρα θα καταλάβουμε πού είμαστε. Αυτή τη στιγμή είμαστε σε μια διαδικασία συζήτησης, δεν μπορούμε να μιλάμε εκ προοιμίου για συγκεκριμένα μέτρα».

Στην πραγματικότητα, Στουρνάρας και τρόικα παίζουν. Αν είχε δοθεί εντολή «από πάνω» (Βερολίνο και Βρυξέλλες) «τελειώνετε», θα είχαν τελειώσει μέσα σ'ένα απόγευμα. Διότι το μεγάλο πετσόκομμα έχει ήδη γίνει, έχει ήδη συμφωνηθεί. Λεπτομέρειες μένουν και δε θα τα χαλούσαν ποτέ σ'αυτές τις λεπτομέρειες, αν η τρόικα δεν είχε εντολή να κάνει καθυστέρηση, προκειμένου να διευθετηθούν άλλες, σοβαρότερες εκκρεμότητες σε επίπεδο Ευρωζώνης.

Επί τη ευκαιρία, βέβαια, πέφτουν στο τραπέζι και ιδέες που υποτίθεται ότι είχαν αποσυρθεί. Οπως οι ανατροπές στα εργασιακά (μείωση στο μισό της αποζημίωσης λόγω απόλυτης, χωρίς χρόνο προειδοποίησης, περισσότερο «ευελιξία», κατάργηση τριετιών κτλ.), που υποτίθεται ότι με εντολή Σαμαρά θα σταματούσε κάθε συζήτηση, συζητήθηκαν όμως ξανά μεταξύ τρόικας και Βρούτση, όπως αποκάλυψε ο τελευταίος.

Θα ξαναρωτίσουμε αυτό που ρωτάμε συνέχεια: πιστεύει κανείς εργαζόμενος ότι δεν πρόκειται να έρθει νέα αντιλαϊκή και αντεργατική καταιγίδα; Είναι κανένας τόσο μικρόνος, τόσο φοβισμένος που να νομίζει ότι μπορεί να γλιτώσει; Οτι μπορεί κάτι να παζαρέψει ο Στουρνάρας με την τρόικα, χάρη και στην πίεση των Κουβέλη-Βενιζέλου, και τα πράγματα να μην είναι τόσο κακά; Μπροστά σε μια τέτοια λογική –αν υπάρχει– εμείς σποκώνουμε τα χέρια.

Την Πέμπτη είχαμε κάποια φαινόμενα θετικά. Οι εργάτες του Σκαραμαγκά και οι αγρότες του Ηράκλειου συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ. Δεν τα δίπλωσαν. Μόνο που αν πιαστούμε απ' αυτά και τα απολυτοποίησουμε, το χάσαμε το παιχνίδι. Τέτοια γεγονότα είχαμε, έχουμε και θα έχουμε. Οταν δεν αποκτούν ενότητα μεταξύ τους και δεν εξασφαλίζουν συνέχεια, μένουν ως θετικές παρενθέσεις σ'ένα αρνητικό κοινωνικό και πολιτικό πεδίο.

Γι' αυτό και επιμένουμε ότι οι απαραίτητες αντιστάσεις θα πρέπει να συνοδεύονται και από τη διαδικασία πολιτικής ανασυγκρότησης της εργατικής τάξης.

■ Ποιος δουλεύει ποιον:

Ο Σαμαράς διαμηνύει ότι το «πακέτο» των 13,5 δισ. πρέπει να έχει ψηφιστεί πριν από τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, ο Μπένι ούμως, βράχος ακούνητος, επιμένει ότι το «πακέτο» πρέπει να μένει σε εκκεμένητα και να ψηφιστεί μόνο εφόσον οι «εταίροι» θα έχουν δώσει στη σύνοδο κορυφής την επιμήκυνση. Διότι, όπως επισημαίνουν οι συνεργάτες του, η Βουλή πρέπει να έχει μπροστά της μια συνολική «αφήγηση» και τότε να κληδεί να ψηφίσει τον νέο εφιάλτη.

Για δες ποιος μιλάει. Ο άνδρωπος που εισήγαγε στην πολιτική ορολογία της prior actions (προκαταρκτικές ενέργειες). Αυτός που εκβίαζε τη Βουλή, το Φλεβάρο του 2012, να ψηφίσει ένα προκαταρκτικό «πακέτο» αντιλαϊκών μέτρων, για να πάει ο ίδιος στο Eurogroup (μαζί με τον Παπαδήμο) και να φέρει το Μνημόνιο-2.

Δεν ξέρουμε τι θα γίνει στο τέλος. Ιωσής να βρουν μια «μέση λύση». Δηλαδή, από την Ευρώπη να έρθει κάποιο «σινιάλο», αυτό να δεωρηθεί ως έγκριση της επιμήκυνσης και έτσι η Βουλή να ψηφίσει το «πακέτο», για να πάει ο Σαμαράς στη σύνοδο κορυφής και να φέρει την επιμήκυνση. Εκείνο, ούμως, που ξέρουμε σίγουρα είναι ότι ο Βενιζέλος νομίζει ότι μπορεί να δουλέψει με τόσο χοντροκομμένο τρόπο τον ελληνικό λαό.

■ Προεόρτια

Πάγωμα μισθών για τρίτη συνεχή χρονιά. Αύξηση του ΦΠΑ. Περικοπές στις δαπάνες όλων των υπουργείων, ύψους 40 δισ. ευρώ. Αυτά περιλαμβάνει το νέο «πακέτο» που ανακοίνωσε η αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Ραχόι, Σοράγια Σάεντ δε Σανταμαρία, παρουσιάζοντας το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού της Ισπανίας. Ανακοίνωσε, ακόμη, ότι εγκρίθηκε και το «Εθνικό Σχέδιο Μεταρρυθμίσεων», το οποίο θα υλοποιηθεί με την ψήφιση 43 νόμων το επόμενο εξάμηνο.

Μ' αυτό το «πακέτο» η κυβέρνηση Ραχόι υπολογίζει ότι θα αποφύγει μια προσφυγή στο «μηχανισμό στήριξης» της ΕΕ. Όλοι οι υπολογισμοί, ούμως, γίνονται με βάση ένα σενάριο καπιταλιστικής ύφεσης 0,5%. «Ηπιας», όπως τη χαρακτήρισε ο υπουργός Προϋπολογισμού Κριστόμπαλ Μοντέρο. Μόνο που δεν υπάρχει αναλυτής που να μην υπολογίζει την ύφεση της ισπανικής οικονομίας για το 2013 στο 1,5% (ρυθμό πτώσης του ΑΕΠ τριπλάσιο απ' αυτόν στον

οποίο στηρίζεται το σενάριο της κυβέρνησης).

Εμάς, βέβαια, όλ' αυτά δεν μας εκπλήσσουν. Τα έχουμε ζήσει στην Ελλάδα με τα «πακέτα» που ψήφιζε η κυβέρνηση Παπανδρέου από το Φλεβάρο του 2012, μέχρι που το Μάιο κατέθεσε την προσφυγή (με το σόου Γιωργάκη στο ειδυλλιακό Καστελόριζο) και ακολούθησαν όσα ακολούθησαν. Ιδίος διαίρει ο δρόμος και της κυβέρνησης Ραχόι. Το νέο αντιλαϊκό «πακέτο» αποτελεί απλώς τα προεόρτια του ισπανικού Μνημονίου.

■ Αδειασμα

Μεγαλοπρεπώς «άδειασμε» τον πρόεδρό του Β. Μεϊμαράκη ο 8^ο αντιπρόεδρος της Βουλής Αδ. Νάκος, δηλώνοντας στους κοινοβουλευτικούς συντάκτες: «Ο κλεφτης δεν δίνει αποδείξεις. Αν κάποιος δέλει να κλέψει, δεν θα το δηλώσει στο πόδεν έσχες του. Αν στήσει μια off shore εταιρία στη νησιά Καϊμάν, δεν θα τη γράψει στη δήλωση της περιουσιακής του κατάστασης. Δεν μπορούμε να ελέγξουμε αυτά τα πράγματα». Ως γνωστόν, ο Μεϊμαράκης ας τεκμήριω της αδωρότητάς του έως όλες τις δηλώσεις «πόδεν έσχες» από τότε που ήταν βουλευτής. Δηλώσεις που κάθει σημαντικότητα στην έρευνα της φορολογίας.

Στην Ιταλία η ύφεση συνεχίζεται για τέταρτη συνεχή τρίμηνη και βαθαίνει, οι άνεργοι αυξάνονται με ραγδαίο ρυθμό και η κυβέρνηση Μόντι ετοιμάζει νέο «πακέτο» μέτρων. Στην Πορτογαλία η κυβέρνηση Κοέλιο πήρε πίσω το ανακοινωθέν μέτρο για αύξηση των εργατικών και μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών και στη θέση του ανακοίνωσε αύξηση της φορολογίας. Στην Ιρλανδία, που εμφανίζονται μαζί με την Πορτογαλία ως «μηνυματικό» πρότυπο, η ανάπτυξη παραμένει μηδενική, οι επενδύσεις έχουν πέσει κατά 30%, η κατανάλωση κατά 10% και η κυβέρνηση Κένι ετοιμάζει νέα αντιλαϊκά μέτρα. Στη Σλοβενία η κυβέρνηση ετοιμάζει νέες μειώσεις στους μισθών των δημόσιων υπαλλήλων και αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση.

Ένας είναι ο στόχος παντού, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο εκδηλώνεται: να πέσει η τιμή της εργατικής δύναμης, είτε αφορά το μισό είτε τις κοινωνικές παροχές, για ν' αυξηδεί η κερδοφορία του κεφαλαίου.

Παιχνίδια εξουσίας και αριστερό άλλοθι

δυο σημεία. Πρώτο, στο ότι πρώτη φορά ακούμε δικαστικό να συνδέει το μισθό του με το μισθό άλλων εργαζόμενων. Η κυριαρχη ἀποψή ήταν και είναι πως οι δικαστές δεν είναι δημόσιοι υπαλλήλοι, αλλά λειτουργοί, και γι' αυτό δεν πρέπει οι μισθοί τους να συγκρίνονται με τους μισθούς των υπόλοιπων δημόσιων υπαλλήλων. Δεύτερο, στο ότι ο πρωτοδίκης αυτοαναγρέυει τους μισθούς των δικαστών σε φραγμό που προστατεύει τους μισθούς όλων των υπόλοιπων εργαζόμενων.

Ολοι οι εργαζόμενοι, όμως, γνωρίζουν το αντίθετο. Γνωρίζουν τους δικαστές ως μαντρόσκυλα του κράτους και των αφεντικών. Αυτοί είναι που βγάζουν παράνομες και καταχρηστικές τις απεργίες των εργαζόμενων, αυτοί είναι που στέλνουν τα ΜΑΤ ενάντια σε απεργούς εργαζόμενους, όπως έγινε πολύ πρόσφατα στη «Χαλυβουργία», όπου τα ΜΑΤ μπούκαραν με εισαγγελική εντολή. Ας αφήσουν, λοιπόν, τις τσαχπινιές οι συνδικαλιστές του δικαστικού σώματος.

■ Σχέσεις στοργής

Για να μην μας περνάνε για αφελείς. Ο βουλευτής Μαγηνσίας του νεοναζιστικού μορφώματος δεν διέψευσε ότι έχει όπλο, αλλά ότι το τράβηξε. Άλλα αν δεν το τράβηξε, τότε πώς ήξεραν αυτοί που το κατήγγειλαν ότι οπλοφορούσε; Το υπέθεσαν και έπεσαν μέσα;

Πέρα από το χειρισμό του ζητήματος από την αστυνομία και την εισαγγελία Βόλου, που γίνεται με τρόπο που προστατεύει τους νεοναζί, υπάρχουν μια σειρά ερωτήματα. Εχει άδεια οπλοφορίας ο βουλευτής; Πότε την πήρε, με ποια αιτιολογία και ποια αστυνομική αρχή την εξέδωσε; Αληθεύει πως σχεδόν όλοι οι βουλευτές της «Χρυσής Αυγής», ακόμη και η Ζαρούλια, έχουν ζητήσει και έχουν πάρει άδειες οπλοφορίας; Πόσο σύννομο είναι αυτό, όταν οι ελόγω συμμετέχουν δημόσια σε ενέργειες των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου; Απαντήσεις δεν νομίζουμε ότι δα πάρουμε, όμως τα ερωτήματα υπάρχουν και δείχνουν τις σχέσεις στοργής που υπάρχουν ανάμεσα στους νεοναζί και το επίσημο κράτος.

ΥΓ: Στα τέλη του περασμένου Μάη, ο γνωστός ψυχίατρος Θ. Μεγαλοοικονόμου έστειλε επίσημο έγγραφο στο ΔΣ, τη διευδύντρια της ιατρικής υπηρεσίας και το επιστημονικό συμβούλιο του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Απτικής, με το οποίο κατήγγειλε ότι συγκεκριμένη μέρα «διευδυντής ψυχίατρος του ΨΝΑ έδωσε, στη διάρκεια της εφημερίας, δυο πιστοποιητικά για έκδοση άδειας οπλοφορίας και μάλιστα, σε δυο άτομα των οποίων και μόνον η όμη, όπως ελέχθη, τραβούσε, τουλάχιστον, την "προσοχή" ...». Δεν γνωρίζουμε τι απάντηση πήρε ο Θ. Μεγαλοοικονόμου, που είναι επίσης ψυχίατρος διευδυντής του ΨΝΑ, όμως η καταγγελία του έρχεται να «δέσει» με τα νεότερα.

■ Σιγά τον ήρωα

Σε κινητοποιήσεις «αγανακτισμένων» που φωνάζουν «η αστυνομία να ενωδεί με το λαό» ταιριάζουν ήρωες σαν τον εστιάτορα της Μαδρίτης, που στάθηκε στην πόρτα του μαγαζιού του με τα χέρια ανοιχτά και ζητούσε από τους ΜΑΤάδες να μη μπουν μέσα, όπου είχαν καταφύγει έντρομοι μερικοί διαδηλωτές. Το μαγαζί του προστάτευε ο εστιάτορας, όχι τους διαδηλωτές. Αν έμπαιναν μέσα οι μπάτσοι, δα του το έκαναν λαμπόγυαλο. Αν ήταν με τους διαδηλωτές, δα βρισκόταν στη διαδήλωση, όχι στο μαγαζί. Άλλωστε, εκείνο που έκανε ήταν να εκλιπαρεί τους μπάτσους και όχι να τους βρίζει. Τα ΜΜΕ, όμως, ξέρουν καλά να φτιάχνουν χάρτινους ήρωες και να τους σερβίρουν στον κόσμο, καλλιεργώντας τη λογική του καρπαζοεισπράκτορα.

■ ... κι η κοπριά στα ήλαχανα

Ομάδα με το όνομα «Βουκεφάλας» (!!!) ποιον άλλο θα μπορούσε να έχει χορηγό εκτός από το μπουρδέλο (συγνώμη, τον «οικό εποχής» δέλαμε να πούμε) της «Σούλας»; Όσο για τη «Σούλα», είναι ασορτί με το επάγγελμα και με τη χορηγία της: «Οι γονείς μου ήταν αντάρτες του ΕΛΑΣ. Με γένησε όμως μου και ο πατέρας μου έφυγε και πέθανε στο παραπέτασμα», δήλωσε στα «Νέα». Τόσο καλά...

■ Ταιριαστή γηλάστρα

Δεν έχουμε σε καμιά εκτίμηση το Συμβούλιο της Ευρώπης. Πρόκειται για ένα διακοσμητικό όργανο, με καθήκον την ωραιοποίηση της αστικής δημοκρατίας. Γ' αυτό και εκδίδει συνεχώς ψηφίσματα κατά του ρατσισμού, των διακρίσεων κτλ. Στην αντιπροσωπεία που όριε τη νέα ελληνική Βουλή να την αντιπροσωπεύει στις εργασίες της κοινοβουλευτικής συνέλευσης του Συμβούλιου της Ευρώπης συμμετέχει ως αναπληρωματικό μέλος και η Ελένη Ζαρούλια, σύζυγος του «αρχηγού» του νεοναζιστικού μορφώματος. Πρόεδρος της αντιπροσωπείας είναι η Μπακογιάννη και συμμετέχουν τέσσερις ακόμη Νεοδημοκράτες, τρεις ΣΥΡΙΖΑίοι (Δραγασάκης, Παπαδημούλης, Τασσόπουλος), δύο Πασόκοι και από ένας από ΑΝΕΛ, ΔΗΜΑΡ και Περισσό (Κανέλλη). Χρειάζονται σχόλια;

Βγίκων τα μοχαΐρια στον ΣΥΡΙΖΑ. Ο Λαφαζάνης τα χώνει χοντρά στην ηγεσία από τις στήλες της «Αυγής» και του απαντά η Δούρου μέσω της «Πλατφόρμας 2010». Είναι όμως έτσι; Φαινομενικά ναι, επί της ουσίας όχι.

Πράγματι, ο Λαφαζάνης με συνέντευξη του στην «Αυγή της Κυριακής» επαναλαμβάνει δημόσια και με αρκετά οξείες εκφράσεις αυτά που το «αριστερό ρεύμα» είχε υποστηρίξει στη συνεδρίαση της ΚΠΕ του ΣΥΝ, που έγινε μια εβδομάδα πριν. Είπε ο Λαφαζάνης στη συνέντευξη του: «Δεν θεωρώ ότι η συνάντηση με τον Ράχενμπαχ ήταν στο ελάχιστο χρήσιμη και πολύ περισσότερο αναγκαία. Δε νομίζω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ χρειάζεται κάποια αναγνώριση από τους μανδαρίνους και τη γραφειοκρατία των Βρυξελλών και σε κάθε περίπτωση δε νομίζω ότι θα πρέπει να κάνουμε κάποιες ειδικές "αβάριες" για να αποκαταστήσουμε "ψυσιολογικές σχέσεις" με όλους αυτούς τους δοτούς γραφειοκράτες». Υποστήριξε, ακόμη, ότι «ο ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ δεν πρέπει να μεταλλαχθεί σε ένα ρευστό, άμορφο και ασπόνδυλο μόρφωμα με ασαφή ιδεολογικοπολιτικά όρια αλλά να καταστεί ένα ριζοσπαστικό δημοκρατικό κόμμα κοινωνικού μετασχηματισμού και γνήσιας στράτευσης με σαφείς αριστερές ιδεολογικές πολιτικές και οργανωτικές αρχές». Επανέλαβε την πάγια θέση της ομάδας του ότι «η υπόθεση της αριστερής συμπαράταξης γίνεται πολύ πιο επίκαιρη, πολύ πιο αναγκαία και πολύ πιο κρίσιμη για τις εξελίξεις και πρώτα απ' όλα μια συμπαράταξη του ΣΥΡΙΖΑ με το ΚΚΕ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ» και προειδοποίησε ότι «ο ΣΥΡΙΖΑ, αν δεν προσέξει, μπορεί να πολιορκηθεί άσχημα από "ορφανές" πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, που μόνο στόχο θα έχουν την κυβερνητική εξουσία και τη νομή των όποιων λαφύρων της».

Θρασύτατος

Απόσπασμα από ομιλία του Κ. Χατζηδάκη σε εκδήλωση της Κίνησης Πολιτών για μια Ανοικτή Κοινωνία στη Θεσσαλονίκη: «Το έχω πει και θα το ξαναπάω: σε ό,τι με αφορά, αδιαφορώ παντελώς για το πολιτικό κόστος. Δεν με ενδιαφέρουν οι επόμενες εκλογές. Τις χαρίζω σε όποιον θέλει να τις κερδίσει. Τώρα, όμως, θα κάνουμε όλα εκείνα για τα οποία έχουμε δεσμευθεί στον ελληνικό λαό. Και όλα όσα επιβάλλει η συνειδησή μας».

Το νεοφιλελεύθερο θράσος και οι εξυπνακισμοί μπορεί να περνάνε στα επιλεγμένα αικροσατήρια καπιταλιστών και λαμπρών, όμως δεν περνάνε στην κοινή λογική. Για ποιο πολιτικό κόστος μιλά ο Χατζηδάκης, όταν θα έχουν πραγματοποιήσει «όλα όσα έχουν δεσμευτεί στον ελληνικό λαό»; Αν ήταν έτσι, τότε θα έπρεπε να περιμένουν την αποθέωση. Επειδή, όμως, ξέρουν πολύ καλά ότι κορδύνεψαν αισχρά τον ελληνικό λαό, γι' αυτό το παίζουν τζάμπα μάγκες, καβάλα στο όχημα της εξουσίας.

φή», όπως χαρακτηρίστηκε από ορισμένους το πρόγραμμα που παρουσίασε στη ΔΕΘ ο πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Αλέξης Τσίπρας. Ούτε με αυτές που αφορούν συναντήσεις με διάφορους παράγοντες (σ.α. η μπάλα πήρε και τον Τ. Κουράκη, που είχε αντιδράσει με σφραγίδη στη συνάντηση Τσίπρα-Πέρερες) και οι οποίες ταιριάζουν περισσότερο σε ένα μικρό φοβικό κόμμα». Ταυτόχρονα, επανέλαβε τη φράση που επαναλαμβάνει συνεχώς ο Τσίπρας τελευταία: «Δημιουργία της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης της Αριστεράς».

Είναι προφανές ότι πρόκειται για δυο διαφορετικές κατευθύνσεις. Οι του «αριστερού ρεύματος» φοβούνται ότι θα τους «καταπιεύουν» οι πρώην Πασόκοι και οι οδιστάκτα φιλόδοξοι τύπου Δούρου, που θέλουν να γίνουν ΠΑΣΟΚ στη θέση του ΠΑΣΟΚ. Οι δεύτεροι μέχρι την περίοδο προλάβουν να είναι οι πρώην Πασόκοι που συνεργάζονται στενά με την περί τον Τσίπρα γηγετική ομάδα, η οποία αποδεικνύεται αδιστακτή στον πολιτικό σαλταδορισμό. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, όμως, ότι μέντορας του Τσίπρα και ανθρωπός που υπαγορεύει τις σοβαρότερες πολιτικές αποφάσεις είναι ο Δραγασάκης, πρώην στέλεχος του «αριστερού ρεύματος». Είναι λογικό, λοιπόν, το «ρεύμα» να θέλει να ενισχυθεί εσωκοματικά, πριν οι άλλοι προλάβουν να το περιθωριοποιήσουν. Γ' αυτό και εμφανίζεται επικριτικό τώρα και όχι πριν από μερικούς μήνες, όταν γίνονταν οι μεγάλες κωλοτύπτες.

Λιστομαχία στο βάλτο

Κανένας δεν θελει στα χέρια του την καυτή πατάτα. Ούτε πιώνων ούτε οι νυν. Μόλις φτάνει στα χέρια τους την πετάνε στον επόμενο. Ετσι, χέρι-χέρι, η περιβόητη λίστα έφτασε στα χέρια του οικονομικού εισαγγελέα. Οι περιγραφές των τελευταίων διοχειριστών έχουν μεγάλη πλάκα. Ο Βενιζέλος έστειλε ένα στικάκι εντός σφραγισμένου φακέλου στον Σαμαρά. Ο Σαμαράς δεν άνοιξε το φάκελο, ολλά φώναξε τον επικεφαλής του ΣΔΟΕ (πολιτικά κολλητού του από παλιό) Στ. Στασινόπουλο, ο οποίος, χωρίς ν' ανοίξει το φάκελο, συνέταξε πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής και πήγε κατευθείαν και παρέδωσε τον σφραγισμένο φάκελο στον οικονομικό εισαγγελέα Γρ. Πεπόνη.

Είχε προηγηθεί άλλος τραγέλαφος. Ο Παπακωνσταντίνου δήλωσε ότι πήρε τη λίστα κατευθείαν από τη Λαγκάρντ, τότε υπουργό Οικονομικών της κυβέρνησης Σαρκοζί. Ο τότε διοικητής της ΚΥΠ Μπίκας, όμως, δήλωσε ότι αυτός είχε βρει τη λίστα, μέσω επαφών του με τη γαλλική ΚΥΠ. Η ΚΥΠ πήρε το υλικό και το παρέδωσε στον Παπακωνσταντίνου, χωρίς να το ελέγξει και χωρίς να κρατήσει αντίγραφο (εδώ γελάνε τρανταχτά). Ο Παπακωνσταντίνου φώναξε τον τότε επικεφαλής του ΣΔΟΕ Καπελέρη, άλλα δεν του έδωσε το στικάκι. Ξεχώρισε ο ίδιος 10-15 ονόματα και του είπε να τα φάξει. Μετά τον Καπελέρη ανέλαβε ο Διώτης. Σ' αυτόν ο Παπακωνσταντίνου έδωσε το στικάκι, άλλα δεν του είπε τι να το κάνει. Οταν ανέλαβε ο Βενιζέλος, ο Διώτης του πήγε το στικάκι και του είπε ότι κατά τη γνώμη του δεν μπορούν να κάνουν τίποτα, γιατί αποτελεί προϊόν εγκλήματος (δηλαδή, η Λαγκάρντ χρησιμοποιούσε προϊόν εγκλήματος). Ο Βενιζέλος του είπε να φάξει, ο Διώτης λέει πως δεν του είπε τίποτα, γι' αυτό και δεν έφαξε! Και βέβαια, ο Διώτης «άνοιξε» το αρχείο, άλλα δεν κράτησε αντίγραφο (εδώ γελάνε τρανταχτά)! Ο Βενιζέλος, όταν έφυγε από το υπουργείο, πήρε μαζί του το στικάκι, γιατί νόμισε ότι ήταν προσωπικό αντίγραφο για τον ίδιο και όχι για το υπουργείο. Οταν άκουσε τον Στασινόπουλο να λέει ότι στο υπουργείο δεν υπάρχει τίποτα, άνοιξε το γραφείο του, έβγαλε το στικάκι (το οποίο δεν είχε καν κοιτάξει – ξανά τρανταχτά γέλια!), το έβαλε στο φάκελο και το έστειλε στον Σαμαρά, για να διευκολύνει την κατάσταση. Οσο για εκείνους που λένε ότι ο Μπένι έστειλε το στικάκι στο Μαξίμου, όταν κατάλαβε πως θα αποκαλυπτόταν ότι το είχε πάρει αυτός, είναι κακόβουλοι και κακεντρεχείς.

Ακόμα και ο Απ. Κακλαμάνης δεν άντεξε την κοροϊδία του Διώτη περί παρανόμως κτηθέντων αρχείων και του θύμισε τι έκανε ο ίδιος την περίοδο της «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας». Η γρία αλεπού κατάλαβε ότι με κάτι τέτοια ξεφτίλιζονται. Κάτι άλλα μπορούν να τα καλύψουν. Οπως για παράδειγμα ότι η λίστα στάλθηκε από τη Λαγκάρντ ως δώρο στον Παπακωνσταντίνου. Από πότε η Λαγκάρντ και η κάθε υπουργός επικοινωνεί με τον ομόλογό της μιας φίλης χώρας μέσω ΕΥΠ; Χάθηκαν τα διπλωματικά κανάλια; Και πώς γίνεται να αναφέρεται ο Γεωργακόπουλος σε άγνωστο πληροφοριόδητη που ζητούσε λεφτά για να τους φέρει τη «λίστα Λαγκάρντ» και να έχει μιλήσει ο Παπαστούρης για ποσό 1.200.000 ευρώ από τα απόρρητα κονδύλια της ΚΥΠ που «προβλέπεται για επιχείρηση η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη»; Σύμπτωση είναι το γεγονός ότι τόσο ήταν και το ποσό που ζητούσε ο άγνωστος ρουφιάνος;

Είναι φανερό ότι με τη συγκεκριμένη λίστα έχουν παιχτεί παιχνίδια. Τι ακριβώς παιχνίδια δεν μπορούμε να ξέρουμε και μάλλον δε θα μάθουμε ποτέ. Οταν όμως μια λίστα βρίσκεται σε χέρια ΚΥΠατζήδων, πολιτικών και λοιπών σκοτεινών προσώπων, μπορούμε να φανταστούμε τι πάρτι έχει γίνει. Ο Βενιζέλος υπέστη ένα συντριπτικό πλήγμα με τους χειρισμούς που έκανε πιώνεις πατέρες καθόλου «καλά» και ο Σαμαράς σπεύδει να τον στηρίξει, γιατί έτσι στηρίζει τη συγκυβέρνηση. Όμως, το πιο σημαντικό είναι ο αποπροσανατολιστικός τζόγος που γίνεται, σε μια περίοδο που επιφέρεται το νέο «πτακέτο» αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων. Ενας τζόγος που μόνο τον Σαμαρά ευνοεί, αφού το πολιτικό κόστος επωμίζονται οι Πασόκοι.

Υπάρχει μια λεπτομέρεια με την οποία κανένας δεν ασχολείται. Ολες οι χώρες – ακόμη και η Γερμανία – που υπέγραψαν συμφωνίες με την Ελβετία για τη φορολόγηση των καταθέσεων πολιτών τους, έχουν αναλάβει σαφή δέσμευση να μη χρησιμοποιήσουν στοιχεία που αποκτήθηκαν παρανόμως και αποτελούν δεδομένα που κλάπηκαν από ελβετικές τράπεζες. Τι θα βγάλουν, λοιπόν, από τη λίστα; Τίποτα απολύτως. Εκτός αν βρουν μερικούς ξέμπαρκους.

■ Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού 2013

Ανατριχιαστικό κωλόχαρτο

Ξέρουμε πολύ καλά ότι, από τότε που υπογράφτηκε το πρώτο Μνημόνιο και εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα η τρόικα, κρατικός προϋπολογισμός δεν υφίσταται. Υφίσταται μόνο η κινούμενη άμφισ του Μνημονίου και των ανά τρίμηνο αναθεωρήσεών του. Άλλαζουν βασικά μεγέθη του προϋπολογισμού τουλάχιστον τρεις φορές μέσα σε κάθε χρόνο. Από τον γενικό αυτό κανόνα δε θα μπορούσε να ξεφύγει το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού του 2013, που κατατέθηκε στη Βουλή γιατί θεσμικά πρέπει να κατατεθεί. Οταν ακόμα συνεχίζεται το παζάρι με την τρόικα, τι αξία μπορεί να έχει το προσχέδιο που κατέθεσε ο Στουρνάρας; Ενα κωλόχαρτο είναι και τίποτα παραπάνω.

Για την αξιοπιστία του αρκεί ένα μόνο στοιχείο. Για το 2013 προβλέπεται ύφεση 3,8%. Ο ίδιος ο επικεφαλής του ΚΕΠΕ, όμως, δήλωσε σε ημερίδα, ότι στην πρόβλεψη δεν έχουν ενσωματωθεί τα νέα μέτρα που έτοιμασαν την ύφεση στο -5%. Δηλαδή, ο Στουρνάρας κάνει στο προσχέδιο αναφορά σε μέτρα ύψους 7,8 δισ. για το 2013, αλλά δεν έχει ενσωματώσει την επίπτωσή τους στην ύφεση! Ουδεμία έκπληξη θα έπρεπε να μας προκαλεί το γεγονός. Ως πρόεδρος του ΙΟΒΕ ο Στουρνάρας είχε αποδειχτεί γίγαντας των ορθών προβλέψεων. Ακολουθούσε την τρόικα και τον φίλο του τον Παπακωνσταντίνου. Τώρα κάνει το ίδιο πρόγμα από το πόστο του υπουργού Οικο-

νομικών. Την ύφεση την υποτιμά, αλλά για την ανεργία μάλλον αδιαφορεί, γι' αυτό και το προσχέδιο αναφέρει ότι από 23,5% φέτος θ' ανέβει στο 24,7% το 2013.

Παρά την αναξιοπιστία του, το προσχέδιο δεν πιάνει να είναι ανατριχιαστικό. Αρκεί και μόνο η απαριθμητή των 7,8 δισ. των νέων μέτρων, που δεν εξειδεύονται, αλλά παρατίθενται σε ενότητες, 1,1 δισ. από μισθούς, 3,8 δισ. από συντάξεις, 350 εκατομμύρια από κοινωνικά επιδόματα, 800 εκατομμύρια από δαπάνες υγειονομικής περιθαλψης. Το 78% του νέου «πτακέτου» θα το πληρώσουν απευθείας εργαζόμενοι, άνεργοι και συνταξιούχοι!

Αν δούμε τα νούμερα του προϋπολογισμού από μια άλλη σκοπιά, θα διαπιστώσουμε ότι το συνολικό κονδύλι για μισθούς και συντάξεις θα μειωθεί από 21,8 δισ. σε 18,2 δισ. (ποσοστό 16,4%). Το κονδύλι κοινωνική ασφάλιση - περιθωλψη θα μειωθεί από 17,5 δισ. σε 15,8 δισ. ευρώ (ποσοστό μείωσης 11,1%).

Συνολικά οι πρωτογενές δαπάνες (χωρίς τους τόκους, δηλαδή) από 51,5 δισ. προβλέπεται να μειωθούν σε 47,4 δισ. ευρώ.

Πέρα από τη δεδομένη αντιλαϊκότητα, όμως, αποκαλυπτικό είναι το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού για την εξελίξη του χρέους. Αποδεικνύεται πέρα από κάθε αμφιβολία, για μια ακόμη φορά, ότι το χρέος είναι ένα εργαλείο για το ξεζούμισμα και την «κινε-

ζοποίηση» του ελληνικού λαού. Στο τέλος του 2011 το δημόσιο χρέος ήταν 355,6 δισ. ευρώ (165,3% του ΑΕΠ). Το 2012 εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί σε 340,6 δισ. ευρώ (169,5% του ΑΕΠ). Τι έγιναν τα 106 δισ. του PSI, που επί Παπαδήμου καμάρωνε η τότε συγκυβέρνηση (προεξάρχοντος του Βενιζέλου) ότι αποτελούν τη μεγαλύτερη διαγραφή χρέους που έγινε ποτέ, αφαιρώντας ένα τεράστιο βάρος από τις πλάτες του ελληνικού λαού; Τα 106 δισ. ευρώ έγιναν μόνο 15 δισ., διότι άλλα χρέα ήρθαν να προστεθούν στα παλιά, κυρίως λόγω της ανακεφαλάωσης των τραπέζων.

Εχουμε γράψει πολλές φορές ότι τα καινούργια δάνεια, τα δάνεια από τις χώρες-μέλη της ΕΕ, το EFSD και το ΔΝΤ χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για να εξοφλούνται τα προηγούμενα δάνεια. Οχι για να καλύπτονται ελείμματα του προϋπολογισμού. Τα ελλείμματα καλύπτονται με βραχυχρόνιο δανεισμό (κυρίως τρίμηνα και εξάμηνα έντοκα γραμμάτια του ελληνικού δημοσίου), τα οποία αποφέρουν τεράστια κέρδη στις τράπεζες (κυρίως τις ελληνικές), οι οποίες δανείζονται με 1% από την EKT και δανείζουν με 4% και πάνω το ελληνικό κράτος. Γι' αυτό προχώρησαν με τόση ευκολία στο «κούρεμα» οι τραπέζες. Επειδή ήξεραν ότι μόνο έτσι το χρέος θα γινόταν διαστήμα. Κάποια στιγμή θα κάνουν και νέο «κούρεμα», όμως το χρέος θα εξακολουθεί να αφαιράζει τον ελληνικό λαό.

Και μιας που αναφερόμαστε στη συγκεκριμένη ρύθμιση, να πούμε ότι, σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστήριου του Κράτους, που συνοδεύει την τροπολογία, η επήσια α

Φουντώνει η εισφοροδιαφυγή με τις συνεχείς ρυθμίσεις χρεών

Δεν έχει τελειωμό η κυβερνητική φάσμα πρικά των συνεχών ρυθμίσεων των χρεών των καπιταλιστικών επιχειρήσεων προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά μειώνεται συνεχώς ο χρόνος που μεσολαβεί ανάμεσα σε δύο διαδοχικές ρυθμίσεις. Δε θα πάμε πολύ πίσω στην αμαρτωλή ιστορία των κυβερνητικών ρυθμίσεων για τα χρέα των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά στον αντιασφαλιστικό νόμο 3863/2010 του πρώην υπουργού Εργασίας Α. Λοβέρδου, με τον οποίο ξεθεμελιώθηκε η Κοινωνική Ασφάλιση. Σ' αυτόν τον νόμο, που δημοσιεύτηκε στις 15 Ιουλίου του 2010, έγινε μία ακόμη ευνοϊκή ρύθμιση για τους καπιταλιστές.

Μετά από οκτώ μήνες ψηφίστηκε ο νόμος 3943 (δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης στις 31 Μάρτη του 2011), στο άρθρο 48 του οποίου εισάγεται νέα ρύθμιση. Λίγους μήνες πριν, η Διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ είχε στείλει τελεσγράφο, με το οποίο απειλούσε τους καπιταλιστές, ότι εάν δεν ανταποκριθούν σε προηγούμενες ρυθμίσεις θα προχωρήσει στη λήψη αναγκαστικών μέτρων. Αυτές τις απειλές τις ξέχασε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και προχώρησε στη ρύθμιση του άρθρου 48 του νόμου 3943. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα του άρθρου αυτού: «Αναστέλλεται έως την 31/12/2012

η λήψη αναγκαστικών και λοιπών μέτρων κατά των οφειλετών των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, οι οποίοι είτε έχουν εκπέσει της ρύθμισης οφειλών του ν. 3863/2010 (ΦΕΚ 115Α) ή αντίστοιχων προηγούμενων ρυθμίσεων». Με τη ρύθμιση αυτή έδιναν τη δυνατότητα στους καπιταλιστές να καταβάλουν τα εξευτελιστικά μηνιαία ποσά των 150 ευρώ.

Μετά από έξι μήνες, νέα ρύθμιση χρεών των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Στις 30 Σεπτεμβρίου του 2011 δημοσιεύεται ο νόμος 4019, που με την παρ. 17 του άρθρου 20 κάνει τη νέα ρύθμιση. Εκτός των άλλων, δίνεται το δικαίωμα και σε κείνους τους καπιταλιστές που, ενώ είχαν ενταχθεί στη ρύθμιση του νόμου 3943, «κατάφεραν» μέσα σε διάστημα έξι μηνών να εκπέσουν απ' αυτήν. Τα κατάφεραν, γιατί είχαν μοναδικό μέλημα να δώσουν λίγα από τα χρωστούμενα για να πάρουν ασφαλιστική ενημερότητα. Οι κυβερνητικοί παράγοντες γνωρίζουν αυτή την πρακτική των καπιταλιστών και ένας από τους λόγους που κάνουν αυτές τις ρυθμίσεις είναι κι αυτός. Δηλαδή, να δίνεται συνέχεια ασφαλιστική ενημερότητα και να διασιωνίζεται η εισφοροδιαφυγή των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Περνούν τέσσερις μήνες και με το νόμο 4038/2 Φλεβάρη

του 2012 γίνεται νέα ρύθμιση για τα χρέα των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Θυμίζουμε ότι με το νόμο αυτό ψηφίστηκε η εφαρμογή των μέτρων του περιβόητου Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ) 2012-2015.

Φυσικά, μ' αυτές τις απανωτές χαριστικές ρυθμίσεις προς τους καπιταλιστές ευνοείται η εισφοροδιαφυγή και μεγαλώνουν τα χρέα των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Οι κυβερνήσεις βρήκαν το αντιφάρμακο. Οι ευνοϊκές ρυθμίσεις πάντες παρέκετο με τις συνεχείς μειώσεις των συντάξεων.

Οι ευνοϊκές ρυθμίσεις δεν είναι φυσικά η μοναδική πληγή του ασφαλιστικού συστήματος. Από την πλευρά μας έχουμε ανοιχτό το μέτωπο ενάντια στις επιθέσεις των κυβερνήσεων στα ασφαλιστικά ταμεία. Υπερασπίζόμαστε τη θέση ότι η εργατική τάξη και όλος ο εργαζόμενος λαός δικαιούνται πλήρους ασφαλισης για συντάξεις, για ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, για ανεργία, για αποχήματα κτλ. χωρίς να καταβάλλουν εισφορές. Αυτό είναι υποχρέωση των καπιταλιστών και του αστικού κράτους.

Στις 28 Σεπτεμβρίου του 2012 οι υπουργοί Οικονομικών, Εργασίας και Αγροτικής Ανάπτυξης κατέθεσαν τροπολο-

γία με την οποία ανάμεσα στ' άλλα προχωρούσαν σε νέα ρύθμιση για τα χρέα των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Οπως προαναφέραμε, με το νόμο 3943/2011 ανέστειλαν μέχρι το τέλος του 2012 την εφαρμογή αναγκαστικών μέτρων κατά των καπιταλιστών. Με τη νέα τροπολογία παρατείνεται η αναστολή αναγκαστικών μέτρων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2013. Οπως αντιλαμβάνεστε, όταν θα πλησιάζουμε το φθινόπωρο του 2013, η τρικομματική κυβέρνηση, με νόμο ή ντροπολογία σε νόμο, θα ψηφίσει νέα αναστολή των αναγκαστικών μέτρων.

Όλα αυτά γίνονται στο όνομα της ενίσχυσης των καπιταλιστικών επιχειρήσεων και της αύξησης των εισφορών στα ασφαλιστικά ταμεία. Να πως δικαιολογούν τη νέα ρύθμιση στην εισηγητική έκθεση της ντροπολογίας: «Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις κρίνονται αναγκαίες για την στήριξη των επιχειρήσεων και της απασχόλησης... με κύριο στόχο την μεγαλύτερη αύξηση των εισροών των ασφαλιστικών οργανισμών!»

Με τις ρυθμίσεις αυτές οι κυβερνώντες ενδιαφέρονται για ν' αυξήσουν τα υπερκέδη των μεγαλοκαπιταλιστών, χωρίς οι τελευταίοι να ρισκάρουν αυξάνοντας την παραγωγή και την απασχόληση, σε μια εποχή βιοθίας καπιταλιστικής κρίσης.

Το μηνιαίο αγροτικό βοήθημα είναι 216 και όχι 360 ευρώ

Από τα κυβερνητικά γραφεία διέρρευσε η πληροφορία ότι θέλουν να κόψουν από το προνοιακό βοήθημα που παίρνουν οι αγρότες 30 ευρώ το μήνα. Ισχυρίζονται ότι το βοήθημα αυτό ανέρχεται σε 360 ευρώ. Παίρνουμε αφορμή απ' αυτή την πληροφορία για να αποκαταστήσουμε την αλήθεια σχετικά με το ύψος του πενιχρού αυτού βοηθήματος.

Ενας αγρότης που έβγαινε στη συνταξή στα 65 χρόνια, μέχρι το 1987, έπαιρνε ολόκληρο το πενιχρό αγροτικό βοήθημα χωρίς να καταβάλει εισφορές. Αυτή η ρύθμιση ήταν μια ισχνή προσφορά στη φτωχή αγροτικά που έβαζε και βάζει πλάτη στην παραγωγή αγροτικών προϊόντων σε εξευτελιστική τιμή, προς όφελος του μεγάλου εμπορικού και βιομηχανικού κεφαλαίου.

Από το 1988 επιβλήθηκε για πρώτη φορά ασφαλιστικός φορέας στους αγρότες, με την καταβολή εισφοράς απ' αυτούς. Ετσι, για να πάρει ένας αγρότης

το προνοιακό βοήθημα έπρεπε να καταβάλει εισφορές. Μέχρι το 2002 έπαιρνε ολόκληρο το προνοιακό βοήθημα. Από το 2003 όποιος αγρότης έβγαινε σε σύνταξη αυτή μειωνόταν κατά 4% για κάθε χρόνο. Για παράδειγμα, ένας αγρότης που βγήκε φέτος, δέκα χρόνια μετά το 2002, παίρνει την αγροτική σύνταξη προνοιακού βοήθημα μειωμένη κατά 40%. Επομένως, ο αγρότης αυτός παίρνει σύνταξη 216 ευρώ το μήνα (360 μείον το 40% των 360 ευρώ).

Για τους αγρότες που θα βγούν στη σύνταξη το 2013 αυτή θα είναι μειωμένη κατά 44%. Αυτό σημαίνει ότι το 2013 η σύνταξη θα ανέρχεται στα 201,60 ευρώ το μήνα. Ο αγρότης αυτός πληρώνει από το 1998 εισφορές για τον Κλάδο Κύριας Ασφαλισης Αγροτών (ΚΚΑΑ) και το 2013 θα έχει συμπληρώσει 15 χρόνια ασφαλισης. Γ' αυτή την ασφαλισή του στην πρώτη κλάση (για την οποία καταβάλλει 367,08 ευρώ το χρόνο σε τιμής 2009), θα παίρνει σύνταξη 131,09 ευρώ το μήνα, ενώ με 20 χρόνια ασφα-

λιση θα παίρνει 179,79 ευρώ το μήνα.

Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι στην πρώτη περίπτωση ο αγρότης θα παίρνει συνολικά (201,6+131,09=) 332,69 ευρώ το μήνα, ενώ στη δεύτερη περίπτωση θα παίρνει (201,6+179,79=) 381,39 ευρώ το μήνα. Διαπιστώνουμε ότι, παρά την καταβολή εισφορών από τους αγρότες για 15 και 20 χρόνια αντίστοιχα, τα καταβαλλόμενα σ' αυτούς πιστά συντάξεων είναι πενιχρά και κινούνται στα επίπεδα του αγροτικού προνοιακού βοηθήματος.

Αναφέραμε ότι το 2013 το προνοιακό βοήθημα θα πέσει στα 201,6 ευρώ. Το ποσό αυτό το 2027 θα μηδενιστεί (θα έχουν περάσει 25 χρόνια επί 4% το χρόνο) και έτσι οι αγρότες που θα βγαίνουν στη σύνταξη από το 2027 θα παίρνουν μόνο την σύνταξη που θα δίνει ο Κλάδος Κύριας Ασφαλισης Αγροτών. Σύνταξη πενιχρότατη, όπως είδαμε (θυμίζουμε ότι ο κλάδος αυτός δίνει κατώτερη σύνταξη 131,09 ευρώ το μήνα!).

■ Όλα καλά κι όλα ωραία

Ξανανέβηκε στη θέση του προέδρου ο Μεϊμαράκης, πήρε και το ΟΚ από τον Τσίπρα και η σκανδαλολογία που τον αφρούσε, σ' αυτή τουλάχιστον τη φάση, μπήκε στο ράφι. Φρόντισε ο Μπόμπηλας μέσω του «Έθνους» να ρίξει στην πιάτσα το όνομα του Ρέστη, μαζεύτηκαν ο Λιβανός και ο Ζωγραφάκης και έμεινε στη θέση του «μαύρου προβάτου» ο εδαφονισμένος Καρούζος.

Το πρόγμα φαινόταν από την αρχή. Οι δύο πρώην συνταριοί του Καρούζου δεν φρίνονταν να έχουν τίποτα στα χέρια τους, παρά να λένε τι τους έλεγε ο Καρούζος για τον κουμπάρο του τον Μεϊμαράκη, τον Βουλγαράκη και τον Λιάπτη. Από τη στιγμή που δεν άνοιξαν λογαριασμοί και off shore εταιρίες του Καρούζου, όπως έγινε με τον Τσοχατζόπουλο, τίποτα δε βγήκε στο φως. Σ' αυτή τη φάση το πολιτικό σύστημα δ

Οι μαθητικές καταλήψεις και ο Περισσός

Ο πως κάθε χρόνο, τέτοια επιχή ξεκινούν μαθητικές καταλήψεις σε αρκετά σχολεία. Τα παιδιά «φρένου» με ενστικτώδη τρόπο ένα εκπαιδευτικό σύστημα που δεν «τα γεμίζει» και που νιώθουν να τα πνίγει. Τούτη η αντίδρασή τους είναι υγιής, γιατί δείχνει ότι «δεν βολεύονται» στο σύστημα και στον μελλοντικό τους ετοιμάζουν, ανεξάρτητα από το γεγονός της μη βαθιάς συνειδητοποίησης των προβλημάτων και της αφέλειας και ρηχότητας των αιτημάτων. Τα παιδιά ψάχνουν τρόπο να ουρλιάζουν, να ακουστούν. Ξέρουν τι είναι αυτά που δεν θέλουν, οιχέτως αν δεν μπορούν να περιγράψουν με σαφήνεια τι είναι αυτά που θέλουν (εδώ, αυτό δεν το έχει πετεύχει η εργατική τάξη). Γ' αυτό κανείς δεν μπορεί να τους κουνά επιτημητικά το δάκτυλο. Πάσο μάλλον να καταδικάζει τον τρόπο και τη μορφή του αγώνα που επιλέγουν να δώσουν. Μιλούμε γ' αυτούς που λανσάρονται ως «αριστεροί» και όχι γ' αυτούς που επιλέγουν έτσι κι αλλιώς το δρόμο της καταστολής και της κατατρομοκράτησης των μαθητών (κάποιοι καθηγητές ή διευθυντές σχολείων ή σύλλογοι γονέων, κ.λπ.).

Ειδικά τούτες τις στιγμές τα παιδιά βιώνουν στις οικογένειές τους όγριες καταστάσεις. Ανεργοί γονείς, ανέχεια, αικόμη και πείνα, γενικευμένη ανασφάλεια, κανένα φως στο τούνελ. Τούτη τη στιγμή, οι μαθητικές καταλήψεις μόλις ξεκινούν. Είναι 50 περίπου σ' όλη τη χώρα και οι περισσότερες στην Αττική.

Ο γνωστός ΣΑΣΑ, όμως, (Συντονιστικό Αγώνα Σχολείων Αθήνας) του Περισσού, όπως κάθε φορά που ξεσπάει το κίνημα των καταλήψεων, τις ογνοες (μόνο αν γιγαντωθεί τούτο το κίνημα και πλέον ο Περισσός κινδυνεύει να μείνει στην απέξω, μπαίνει στις καταλήψεις, όχι για να λειτουργήσει πρωθητικά, αλλά με τον τρόπο του να τις μανιπουλάρει, να τις ξεφουσκώσει και να τις οδηγήσει σε μονοπάτια που ευνοούν αποκλειστικά τα κομματικά του ψηφιοθηρικά συμφέροντα). Ετσι και τώρα, ο ΣΑΣΑ, απευθύνει κάλεσμα στους μαθητές για να «συνεχίσουμε πιο αποφασιστικά». Τι εννοεί, όμως, ως ογώνα ο ΣΑΣΑ; Την 24ωρη απεργιακή ντουφεκά της 26ης Σεπτέμβρη, που οργάνωσε η ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Και τι εννοεί ως «συνέχεια των αγωνιστικών κινητοποιήσεων», που θα αποφασιστούν στις γενικές συνελεύσεις των σχολείων; Μας το κάνει αμέσως παρακάτω λιανά: «Συμμετέχουμε στην απεργία όταν θα έρθουν για ψήφιση τα μέτρα με καταλήψεις στα σχολεία μας εκείνες τις μέρες». ΠΡΟΣΟΧΗ: καταλήψεις μόνο για «εκείνες τις μέρες» και όσον αφορά αυτές που ήδη εξελίσσονται τσιμουδιά!

■ Γελοιότητες

Η κυρία «τέως» πολιτικός βρήκε επιτέλους τη δικαίωσή της στο ΤΕΙ Καβάλας. Το οποίο εξέλεξε Συμβούλιο Διοίκησης με «διεθνή αέρα», εφαρμόζοντας το νόμο που η φράση Αννα έφτιαξε για να βάλει την ταφόπλακα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο. Γ' αυτό και του έστειλε συγχαρητήρια επιστολή και το τοποθέτησε στην κορωνίδα των ιδρυμάτων, γιατί «ανοίγει νέους δρόμους» και «υπερβαίνει τη μίζερια εσωτερικών στοχεύσεων και συμφερόντων» (ο καιρός δεν κρύβεται για το μεγαλοπρεπές φτύσιμο που εισέπραξε η άλλοτε σιδηρά κυρία από το σύνολο των Πανεπιστημίων και τη συντριπτική πλειοψηφία των μεγάλων ΤΕΙ, που αρνήθηκαν να εκλέξουν Συμβούλια διοίκησης).

Το ΤΕΙ Καβάλας συγκρότησε το νέο Συμβούλιο διοίκησης με «διεθνή σύνθεση», από πανεπιστημιακούς-γυρολόγους Πανεπιστημίων των ΗΠΑ, που πουλούν τις υπηρεσίες τους ανά τον κόσμο, με το αζημίωτο, ομύνοντας, φυσικά, στην επιστήμη και την πρόσδο.

■ <Κινέζοι> οι εργαζόμενοι στα κέντρα ξένων γηωσσών

Το εργασιακό και μισθολογικό μέλλον των εργαζόμενων στα φροντιστήρια ξένων γλωσσών καθηγητών (την κανονικότατη «κινεζοποίηση» τους) προδιέγραψε σύμβαση που υπέγραψε η εργοδοτική ένωση EUROPALSO με το εργοδοτικό σωματείο εργαζόμενων στα Κέντρα Ξένων Γλωσσών Αττικής, το οποίο έχει μελέτη συγγενείς εργοδοτών. Η εξευτελιστική σύμβαση περιλαμβάνει ωρομίσθιο 3,52 ευρώ μεικτά (2,98 καθαρό) και 6,60 ευρώ μεικτά γ' αυτούς που εργάζονται έξι χρόνια (μείωση 90% σε σχέση με αυτά που προβλέπει η ΔΑ 5/2011 του υπουργείου Εργασίας, Πράξη Κατάθεσης 3/14.2.1011, που ρυθμίζει τις αποδοχές των εργαζόμενων καθηγητών στα κέντρα Ξένων Γλωσσών όλης της χώρας). Οποιοι θεωρούν ότι η κατρακύλα έπιασε πάτο και τα μέτρα «είναι τα τελευταία» πλανώνται πλάνην οικτράν.

■ Αξιολόγηση εκπαιδευτικών

Κάλπικο ερωτηματολόγιο υφαρπαγής συναινέσεων

Να καταστήσει τους εκπαιδευτικούς συνυπεύθυνους στην καρατόμησή τους, να σπειρίει αυτοπάτες περί συμμετοχικής δημοκρατίας στη λήψη προειδημένων αποφάσεων και να φράξει «κλίμα» αποδοχής δήθεν της αξιολόγησης επιχειρείτο υπουργείο Παιδείας, με το κάλεσμα στους εκπαιδευτικούς για τη συμπλήρωση σχετικού ερωτηματολόγιου, που έχει αναρτήσει στην ιστοσελίδα του.

Η «κατάθεση απόψεων της εκπαιδευτικής κοινότητας» μέσω της ερωτηματολόγου, που θα διαρκέσει μια εβδομάδα, είναι το δεύτερο βήμα μιας δρομολογημένης διαδικασίας, μετά τη συγκρότηση «Επιπροπής Ειδικών» για τη «διατάπωση των βασικών αρχών και του συγκεκριμένου πλαισίου της αξιολόγησης». Η «Επιπροπή Ειδικών» δεν θα ανακαλύψει την πυρίτιδα. Η πρότασή της θα πατά πάνω στους ήδη ψηφισμένους νόμους για την αξιολόγηση και στα κριτήρια αξιολόγησης, που θέτει ο ΟΟΣΑ για το «ανταγωνιστικό «ευελίκτο» σχολείο της αγοράς». Τούτη η διαδικασία έχει στην καταλήξη της την υφαρπαγή της συναινεσης των εκπαιδευτικών στο αποκρουστικό περιεχόμενο του σχολείου, την υποτοπή και χειραγώγηση τους. Είναι δε η φόρμουλα νομιμοποίησης στα μάτια της «κοινής γνώμης» των επερχόμενων (ελέω Μνημονίου) απολύσεων και στην εκπαιδευση, είναι ο μηχανισμός για τη βαθμολογική καθήλωση και τη μισθολογική εξαθλίωση των εκπαιδευτικών.

Το περιεχόμενο του ερωτηματολόγου αποκαλύπτει πλήρως την παραπλανητική προσέπτωση της επιπροπής της Ειδικών, που θέτει στην αξιολόγηση την επικαιρότητα της αποτελεσματικότητας της εκπαιδευτικού συστήματος (sic!), με «την επαγγελματική ανάπτυξη του εκπαιδευτικού», με «τη μισθολογική εξελίξη», με «την προσαγωγή» και την «επιμόρφωσή» του, σε ποιο βαθμό πρέπει να συνδέεται με «τη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού συστήματος» (sic!), με «την επαγγελματική ανάπτυξη του εκπαιδευτικού», με «τη μισθολογική εξελίξη», με «την προσαγωγή» και την «επιμόρφωσή» του, σε ποιο βαθμό πρέπει να συμμετέχουν στην αξιολόγηση ο Περιφερειακός Διευθυντής, ο Προϊστάμενος Επιστημονικής Καθοδήγησης, ο Σχολικός Σύμβουλος, ο Διευθυντής Εκπαίδευσης, ο Διευθυντής του σχολείου, η Ανεξάρτητη Αρχή, ο Σύλλογος Διδασκόντων (ώστε να καθιερωθεί η ρουφιανία μεταξύ των συναδέλφων και το ανταγωνιστικό κλίμα), σε ποιο βαθμό συμφωνούν με τη θεσμοθέτηση «Ανεξάρτητης Αρχής», σε ποιο βαθμό συμφωνούν με την καθιέρωση τριών φάσεων στην

ρως τις προειδημένες αποφάσεις του υπουργείου Παιδείας, καθώς περιγράφει την ιεραρχική αξιολογική πυραμίδα (καθόλου παράδοξο, αφού αυτή προβλέπεται σε προγενέστερους νόμους, π.χ. N.2986/2002), με τη πρόσθετη εφεύρημα της «Ανεξάρτητης Αρχής» (ήδη εφαρμοσμένο στο νόμο για τα Πανεπιστήμια) και τη διαδικασία προσαγωγικής και μισθολογικής εξελίξης των εκπαιδευτικών, όπως αντικειμένου αξιολόγησης. Και λέμε για στάχτη στα μάτια, αφού το υπουργείο γνωρίζει πολύ καλά τα μεγάλα και τραγικά προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος, την ευθύνη των οποίων φέρει ακέραιη το καπιταλιστικό σύστημα και οι πολιτικοί διαχειριστές του, που χρόνια απέλιεται (και με ιδιαίτερη ένταση στην εποχή της κρίσης) υποχρηματοδοτούν την εκπαίδευση και εξαθλίωνουν τους εργαζόμενους της εργαζόμενους της και συντηρούν το σχολείο της αμάθειας, της αποστήθισης, της δημιουργίας του «μερικού» ανθρώπου και του στραγγαλισμού της προσωπικότητας, το σχολείο των ταξιδιών ίδια και απαράλλαγη. Τα σχέδια του υπουργείου Παιδείας τότε έμειναν στα χαρτιά, χάρις στο γενικό ξεσηκωμό μαθητών και εκπαιδευτικών. Σήμερα, η δυσκολία, λόγω της γενικότερης κατάστασης, φαίνεται ανυπέρβλητη, πλην, όμως, οι εκπαιδευτικοί έχουν καθήκον να δώσουν όγρια και αποφασιστική μάχη, με στόχο την ακύρωση της αξιολόγησης, με συμμάχους τους μαθητές τους (και την εργαζόμενη κοινωνία), που πρέπει να αντιληφθείτε από το γεγονός ότι για να εισέλθει κανείς στο σύστημα και να απαντήσει στις ερωτήσεις χρειάζεται ειδικό «λειεδάριθμο», τον οποίο μοιράζει «ανώνυμη». Την αξία αυτού του κάλπικου ισχυρισμού μπορείτε να αντιληφθείτε από το γεγονός ότι για να εισέλθει κανείς στο σύστημα και να απαντήσει στις ερωτήσεις εργαζόμενης ειδικού «λειεδάριθμο», την αξία αυτού του στην ισχυρισμού που είναι «ανώνυμη». Την αξία αυτού της επιτηδυτικής της ισχυρισμού που μπορείτε να αντιληφθείτε από τη γεγονός ότι για να εισέλθει κανείς στο σύστημα και να απαντήσει στις ερωτήσεις εργαζόμενης χρειάζεται ειδικό «λειεδάριθμο», τον οποίο μοιράζει «ανώνυμη» ο Διευθυντής του σχολείου (ο οποίος φυσικά έχει «

Οικονομικός στραγγαλισμός και πιέσεις για εφαρμογή του νόμου

Το ένα μετά το άλλο τα πανεπιστημιακά ιδρύματα βάζουν λουκέτο, αδυνατώντας να τα βγάλουν πέρα, στερούμενα ακόμη και τα στοιχειώδη για τη λειτουργία τους. Τούτη τη φορά στη λίστα προστέθηκαν το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης (ΠΤΔΕ) του Πανεπιστημίου Κρήτης, που ανέστειλε τη λειτουργία του από 25/9 και για μια εβδομάδα και το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, του οποίου τα μέλη ΔΕΠ προχωρούν σε απεργία διάρκειας από την 1η Οκτωβρίου.

Οπως σημειώνει η Γενική Συνέλευση του ΠΤΔΕ, το Τμήμα αναστέλλει τη λειτουργία του γιατί «αδυνατεί να υλοποιήσει το πρόγραμμα σπουδών του», ενώ «συγχρόνως εκφράζει την έντονη διαμαρτυρία του προς το Υπουργείο Παιδείας για τον μη διορισμό των εκλεγμένων μελών ΔΕΠ & ΕΤΕΠ που εκκρεμούν εδώ και τρία χρόνια στο Τμήμα, την μη αποστολή πιστώσεων για συμβασιούχους διδάσκοντες (ΠΔ/407) αλλά και τον μικρό αριθμό αποσπασμένων εκπαιδευτικών» (σ.σ. είναι γνωστό ότι κυρίως τα περιφερειακά Πανεπιστήμια βασίζουν τη λειτουργία τους στο μεγάλο αριθμό συμβασιούχων καθηγητών).

Την ίδια στιγμή, οι διδάσκοντες του Πανεπιστήμιου Αιγαίου δηλώνουν ότι βρίσκονται «σε απόγνωση, αντιμετωπίζοντας μια πολιτική που βάζει σε κίνδυνο συνολικά το παρόν και το μέλλον του Πανεπιστημίου Αιγαίου αλλά και γενικότερα της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης ως κοινωνικού αγαθού και δημοκρατικής κατάκτησης». Σημειώνουν δε τα εξής, τα οποία είναι κοινός παρονομαστής σε όλα τα πανεπιστημιακά ιδρύματα από τότε που το Μνημόνιο εισέβαλε στη ζωή μας: «Το Πανεπιστήμιο Αιγαίου βρίσκεται σήμερα σε ουσιαστική αδυναμία να λειτουργήσει. Με τη διαφανόμενη κατάργηση των πιστώσεων για συμβασιούχους διδάσκοντες με βάση το ΠΔ 407/80, θα στερηθούμε του εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου περισσότερων από 100 συναδέλφων, που θα βρεθούν άνεργες/οι, ενώ εκαποντάδες μαθήματα δεν θα προσφερθούν, αποδιαρθρώνοντας τα προγράμματα σπουδών. Την ίδια στιγμή δεκάδες εκλεγμένα μέλη ΔΕΠ του Ιδρύματος μας παραμένουν αδιόριστα και όλα δείχνουν ότι θα παρα-

μείνουν για πολύ καιρό ακόμη. Επιπλέον, οι συνεχείς περικοπές των τακτικών προϋπολογισμών οδηγούν σε σημαντικότατα λειτουργικά προβλήματα.

Μεγάλο μέρος των φοιτητριών και των φοιτητών μας δεν θα είναι σε θέση να συνεχίσουν τις σπουδές τους εξαιτίας των περικοπών στις δαπάνες για σίτιση και στέγαση και της σχεδιαζόμενης κατάργησης των δωρεάν συγγραμμάτων.

Οι διαφροές από το Υπουργείο Παιδείας για το «Σχέδιο Αθηνά» δείχνουν ότι η πολιτική εξουσία δρομολογεί τη ριζική συρρίκνωση του Πανεπιστημίου Αιγαίου, το κλείσιμο τμημάτων και την ανακοπή της δυναμικής πορείας ενός περιφερειακού, πολυνησιωτικού ιδρύματος με ιστορία και έργο.

Με τις μεγάλες μειώσεις μισθών που σχεδιάζει η κυβέρνηση, πολλές και πολλοί από εμάς θα βρεθούμε σε δεινή οικονομική θέση.

Η κυβέρνηση επιμένει να προσβάλλει τη συλλογική βούληση της πανεπιστημιακής κοινότητας, με την επιλογή της να προχωρήσει στην εφαρμογή των νόμων 4009/11 και 4076/12 και με τον εκβιασμό της να προχωρήσουν οι εκλογές για τα ολιγαρχικά και επιχειρηματικά «Συμβούλια Ιδρύματος».

Οι διδάσκοντες του Πανεπιστημίου Αιγαίου, τέλος, δηλώνουν ότι ο αγώνας είναι χρέος και ανακοινώνουν ότι θα συντονίσουν τα βήματά τους με τους φοιτητές, τους διδάσκοντες και το διοικητικό πρωτοπόντιο των άλλων Πανεπιστημίων.

Ο οικονομικός στραγγαλισμός του δημόσιου Πανεπιστήμου είναι ο εκβιασμός που του ασκείται για να συναντείσει στη λειτουργία του ως Πανεπιστημίου-επιχείρηση, μέσω της εφαρμογής των νόμων Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου.

Οι προθεσμίες για την εκλογή Συμβούλων διοίκησης πλησιάζουν απειλητικά, γ' αυτό και η κυβέρνηση κλείνει τις στρόφιγγες χρηματοδότησης.

Ηδη, ανακοινώθηκε από το Πρυτανικό Συμβούλιο του ΑΠΘ η προκήρυξη εκλογών (24/10) για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών του Συμβούλιου διοίκησης, η πρόσκληση ενδιαφέροντος για τη θέση

εξωτερικού μέλους (Προέδρου ή απλού μέλους) και η πρόσκληση προς τους «ενεργούς» φοιτητές του ιδρύματος να συμμετέχουν στις εκλογές (25/10) για την ανάδειξη εκπροσώπου τους, με κοινό ψηφοδέλτιο, στο Συμβούλιο του ιδρύματος. Το πανεπιστημιακό κατεστημένο και ειδικά το υψηλόβαθμο δεν μπορεί να αρνηθεί το θεσμικό του ρόλο μέσα στο αστικό σύστημα και να «πηδήσει τα χαντάκια». Θεσμολόγνο και υποτογμένο στην αστική νομιμότητα καθώς είναι, ανοίγει τις διαδικασίες για την εφαρμογή του νόμου, «με την πεποίθηση ότι η ωριμότητα, η κριτική στάση και το υψηλό αίσθημα ευθύνης που διακρίνουν την πανεπιστημιακή κοινότητα θα διασφαλίσουν το δημόσιο χαρακτήρα και θα εγγυθούν τις ακαδημαϊκές αξίες της αυτοδιοίκησης, της αξιοκρατίας και της εσωτερικής δημοκρατίας» (ανακοίνωση του Πρυτανικού Συμβούλιου του ΑΠΘ). Η πράξη μετράει -και δεν θα μπορούσε, άλλωστε, να είναι διαφορετικά-, παρά την υπόμνηση ότι «η Σύνοδος των Πρυτάνεων και οι Σύγκλητοι των ελληνικών πανεπιστημίων, έχουν σε κάθε ευκαιρία εκφράσει την αντίθεση της πανεπιστημιακής κοινότητας στο Νόμο 4009/2011 όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 4076/2012, θεμελιακές ρυθμίσεις του οποίου αντιβαίνουν στο Σύνταγμα, καθώς και στις ακαδημαϊκές αξίες και ελευθερίες. Το νέο νομοθετικό πλαίσιο για την ανώτατη εκπαίδευση θεσμοθετήθηκε ερήμην των πανεπιστημίων και δεν συμβάλλει στην επίλυση των μεγάλων σημερινών προβλημάτων των AEI, ούτε όμως και στην ακαδημαϊκή τους αναβάθμιση και προοπτική.

Σε αυτό το πνεύμα τα ελληνικά πανεπιστήμια έχουν προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας για την αντισυνταγματικότητα βασικών διατάξεων του νομοθετικού αυτού πλαισίου. Μέχρι την εκδίκαση των προσφυγών, τα πανεπιστήμια πάντως οφείλουν να εφαρμόσουν το Νόμο.

Γιούλα Γκεσούλη

Η προσφυγή στα αστικά δικαστήρια μπορεί να παρενοχλεί την πλήρη εφαρμογή του νόμου-πλαισίου, πλην, όμως -ιδιαίτερα στις σημερινές άγριες συνθήκες- δεν πηγαίνει στην αποτέλεσμα. Ο λόγος, λοιπόν, στο φοιτητικό κίνημα.

ΧΑΡΤΟΓΙΑΚΑΔΕΣ

12/10
Ο Καταδικασμένος
(1952) του Ακίρα Κουρουσά

19/10
Ο θάνατος
ενός Γραφειοκράτη
(1966) Τομάς Γκουτιέρεζ, Άλεξ

Βιντεοπροβολές σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Ο καιρός «έφτιαξε», η ανοικείωση ολοκληρώνει σήμερα και αύριο το δεύτερο κύκλο παραστάσεων με τη «Μηχανή Αμλετ» του Χάινερ Μίλερ και ο καιρός των βιντεοπροβολών έφτασε και πάλι.

Κάθε Παρασκευή, λοιπόν, στις 8:30, με ελεύθερη είσοδο όπως πάντα, στις αίθουσες της «Κόντρας»:

Αθήνα, Αγαθούπολεως 65 και Αχαρνών.
Θεσσαλονίκη, Μπακατσλου 1 και Εγνατία.

Οι ταινίες που προβάλλονται εντάσσονται σε μια ευρύτερη θεματική ενότητα και επιλέγονται με κριτήρια καλλιτεχνικά και πολιτικά. Μετά τις προβολές αικολουθεί ελεύθερη συζήτηση. Στόχος είναι η προβολήμενη τανίνι να πυροδοτήσει μια κουβέντα για το καλλιτεχνικό δημιούργημα καθεαυτό, αλλά και για τα σημαιούμενά του, τις αναλογίες του με τη συγκυρία, με τις αγωνίες και τους προβληματισμούς όλων μας για το σήμερα και το αύριο.

Η κινηματογραφική ομάδα της «Κόντρας» σας περιμένει σ' αυτές τις βραδιές διασκέδασης και προβληματισμού.

■ Ξετιπωτη η συνδικαλιστική γραφειοκρατία

Την περασμένη Δευτέρα, το υπουργείο Εργασίας εξέδωσε ένα Δελτίο Τύπου, το οποίο, για λόγους που θα καταλάβετε όταν το διαβάσετε, παραθέτουμε ολόκληρο:

«Ελαβε χώρα σήμερα, 1 Οκτωβρίου 2012, η πρώτη συνάντηση της Εθνικής Επιτροπής Κοινωνικού Διαλόγου υπό την προεδρία του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφαλείας και Πρόνοιας Νίκου Παναγιωτόπουλου και με συμμετοχή εκπροσώπων των κοινωνικών εταίρων (ΣΕΒ, ΓΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕ). Στη συνάντηση στην οποία επικράτησε συναντητικό κλίμα συζητήθηκαν μεταξύ άλλων :

◆ άμεσες και στοχευμένες δράσεις για την καταπολέμηση της ανεργίας (με ειδική ενημέρωση από τον διοικητή του ΟΑΕΔ Ηλία Κικλία)

◆ η διαπήρηση σημαντικού μέρους των κοινωνικών υπηρεσιών των καταργηθέντων Οργανισμών Εργατικής Εστίας και Κατοικίας μέσω ΟΑΕΔ

◆ η καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας με περεταίρω εφαρμογή του εργόσημου

Στο τέλος της συνάντησης ο Υφυπουργός Εργασίας δήλωσε: «Οι κοινωνι

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Η στήλη ξεκινά με ευχές για τη σημερινή παγκόσμια ημέρα κατοικίας, προς όσους βέβαια διαδέουν ακόμη τέτοια και δεν τους την πήραν οι αγίες τράπεζες. Παραμένοντας στα των ημερών, ας σημειώσουμε –για τους λάτρεις του είδους– ότι σαν αύριο γεννιόταν σε μια πόλη που άλλοι δυμόμαστε ως Λένινγκραντ και άλλοι γνωρίζουν ως Αγία Πετρούπολη, μια εξαίσια μορφή της πιπί (Π.Π.: Παγκόσμιας Πολιτικής), ο Βλαδίμηρος Γούτιν. Α ρε Πούτιν, πού την πήγες τη Ρουσία ρε πούτιν μου... Τέλος, μια άλλη σημαντική επέτειο έχουμε την Τετάρτη. Συμπληρώνονται δεκαπέντε χρόνια από το χαστούκι-συναγερμό (και μάλιστα λαϊκό και ορθόδοξο) της Νατάσας Αθήνη-Τσούνη στη Δήμητρα Λιάνη-Παπανδρέου, την ώρα που η χήρα πρωθυπουργού (κατά το «χήρα γυμνασιάρχου») υπέγραψε αντίτυπα του βιβλίου της στη «Στοά Βιβλίου».

Πραγματικά μουδιάσαμε απέναντι στο «εργατικό – λαϊκό μπλόκο στην καταιγίδα των αντιλαϊκών μέτρων» που προανήγγειλε ο αυτοποκαλούμενος «Πίζσαπάστης» για την 4η του Οκτώβρη (που –ας μην ξεχνάμε– ήταν και ημέρα των ζώων και των 38ων γενεδιών της Νέας Δημοκρατίας). Πω, πω, τι ήταν αυτό, πώς το ξεπεράσαμε! Χαμός ρε πούτιν μου! Μουδιάσαμε ακόμη, απέναντι στην προ-οπτική του «ούτε ώρα χαμένη για την προετοιμασία νέας απεργίας – κάλεσμα οχτώ ομοσπονδιών και δώδεκα εργατικών κέντρων». Καλά, θα γίνει χαμός ρε ούποτη μου, τελείωσαν τα αστεία! Με κα' να δυο τέτοιες απεργίες ακόμα, φτάνει η ώρα για τη λαϊκή εξουσία χωρίς ούτε ένα σπασμένο τζάμι!

Καλά, ας πούμε ότι παραβλέπουμε τους συνασπισμένους και τον Νίκο Κωνσταντόπουλο, αλλά οι οικολόγοι δεν ήταν ακόμη πιο... υπεράνω; Τι δουλειά έχει ένας από δαύτους στη λίστα της ντροπής με τις τρεις ντουζίνες αδιάφθορους αγίους πατέρες; Πάντως η στήλη νοιώθει ικανοποιημένη που γίνεται απαρέγκλιτα σε βαστό και εδώ το τεκμήριο αδωτήτας, όπως ακριβώς και σε κάθε άλλη περίπτωση «κλεφτών του κοινού ποινικού δικαίου», όπως έγραφαν στο περιτύλιγμα κάτι ληγμένες καραμέλες που πιπιλούσαν κάποιοι...

«Μισώ τους αδιάφορους. Η αδιαφορία είναι αβουλία, είναι παρασιτισμός, είναι δειλία, δεν είναι ζωή. Γ' αυτό μισώ τους αδιάφορους. Η αδιαφορία είναι το νεκρό βάρος της ιστορίας. Η αδιαφορία δρα δυνατά πάνω στην ιστορία. Δρα παθητικά, αλλά δρα. Είναι η μοιρολατρία. Είναι η κητηνώδης ύλη που πνίγει την ευφύΐα. Αυτό που συμβαίνει, το κακό που πέφτει πάνω σε όλους, συμβαίνει γιατί η μάζα των ανδρώνων απαρνείται τη βούληση της, αφήνει να εκδίδονται νόμοι που μόνο η εξέγερση δια μπορέσει να καταργήσει, αφήνει να ανέβουν στην εξουσία άνδρων που μόνο μια ανταρσία δια μπορέσει να ανατρέψει. Μισώ τους αδιάφορους και γ' αυτό: γιατί με ενοχλεί το κλαψούρισμά τους, κλαψούρισμα αιωνίων αδώνων. Ζητώ να μου δώσει λογαριασμό ο καθένας απ' αυτούς με ποιον τρόπο έφερε σε πέρας το καθήκον που του έδεισε και του δέτει καθημερινά η ζωή, γ' αυτό που έκανε και ειδικά γ' αυτό που δεν έκανε. Και νιώθω ότι μπορώ να είμαι αδυσώπητος, ότι δεν μπορώ να χαλαλίσω τον οίκτο μου, ότι δεν μπορώ να ψηφιστώ μαζί τους τα δάκρυά μου» (Antonio Gramsci).

Δηλαδή, για να καταλάβουμε κι εμείς οι θραδύνοες, πού είναι η είδηση στο ότι αστυνομικός χτύπησε μαθητή και καθηγήτρια; Εδώ σύσσωμη η αστυνομική δύναμη του λεκανοπεδίου έδερνε, ψέκαζε, έβριζε και τραβολογούσε σωρηδόν μαθητές και καθηγητές στους δρόμους, τα έβλεπε όλη η Ελλάδα και τα προσπερνούσε σα να έβλεπε διαφημίσει! Μάλλον η είδηση είναι ότι το περιστατικό έγινε στη Σάμο... δεν υπάρχει άλλη λογικοφανής εξήγηση...

«Η έννοια νομιμότητα δεν υφίσταται για τον ΣυΡίΖΑ» λέει το υπουργείο ΠροΠο, ο άγρυπνος φύλακάς της, «ο αναμάρτητος πρύτος του λίθο βαλέτω», ο τηρητής και δεματοφύλακας, ο, ο, ο...

Επεσαν από τα σύννεφα οι ελεγκτές της Επιδεύρησης Εργασίας και μαζί τους σύσσωμη η χώρα, όταν ανακαλύφτηκε (ποια Αμερική ρε;) ότι ένας στους τρεις εργαζόμενους (οι οποίοι είναι πια ένας στους τρεις πολίτες αυτής της άμοιρης γνωνίας της γης) δουλεύει ανασφάλιστος! Oh god, mon dieu κλπ, μα είναι δυνατόν;

Μέσα στη γενικότερη αρδία που προκαλεί η παρακμή του απάνθρωπου καπιταλισμού, μέσα στη δική μας ανημπορία να οργανωδούμε πολιτικά, είναι φορές που τα λόγια αποχρωματίζονται, δεν βγαίνουν...

«Αρχισα την επανάσταση με 82 άτομα. Θα το ξανάκανα, ακόμη και με δέκα ή δεκαπέντε και με ακλόνητη πίστη. Δεν έχει σημασία πόσο μικρός είσαι, αν έχεις πίστη και σχέδιο δράσης» (Fidel Castro).

Κοκκινοσκουφίτσα

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 31η συνεδρίαση

Τρίτη, 2.10.2012

Με διαδικασίες fast-track ολοκληρώθηκε σήμερα το πρώιμη δική των τεσσάρων μελών της ΕΟ Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς στο τρομοδικείο του Κορυδαλλού. Η απουσία συνηγόρων και, φυσικά, των ίδιων των κατηγορούμενων αποτελούσε το καλύτερο «ντεκόρ» για ένα τρομοδικείο που ξεπέρασε κάθε όριο προκλητικότητας και εκδικητικότητας. Ασορτί με αυτό ήταν και οι αποφάσεις που ανακοινώθηκαν από το δικαστήριο. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός πως ούτε ο εισαγγελέας ζήτησε διακοπή για να προτείνει επί των ποινών ούτε το δικαστήριο διέκοψε για να συσκεφθεί μετά την πρόταση του εισαγγελέα, αλλά συσκέφτηκε επί της έδρας. Τα είχαν όλα έτοιμα εκ των προτέρων. Σύντομη διακοπή έγινε μόνο για τις αποφάσεις.

Η απόφαση επί της ενοχής ήταν: Ο Χρήστος Τσάκαλος ένοχος μόνο για συμμετοχή στην οργάνωση. Οι Μιχάλης και Γιώργος Νικολόπουλος και Δαμιανός Μπολάνο ένοχοι για συμμετοχή στην οργάνωση, για τέσσερις πράξεις κατασκευής, προμήθειας και κατοχής εκρηκτικών και για ηθική αυτουργία σε απλή συνέργεια σε τρεις εκρήξεις με άγνωστους δράστες, από τις οποίες πρόηλθε κίνδυνος για πράγματα και ανθρώπους. Το γεγονός ότι ο Χηνοφώτης είχε καταθέσει κατηγορηματικά πως δεν προέκυψε κίνδυνος για ανθρώπους (η γνώμη του ως πρώην στρατιωτικού έχει τη σημασία της), όπως και ο Αρσένης, προφανώς δεν είχε καμιά σημασία για το fast track τρομοδικείο.

Εντύπωση, επίσης, προκαλεί ο εκπληκτικός συνδυασμός «ηθική αυτουργία-απλή συνέργεια», που θ' απασχολήσει ασφα-

λώς την αστική νομική επιστήμη στο μέλλον. Εχουμε ως τώρα γνωρίσει την ηθική αυτουργία να εισιώνεται με τη φυσική αυτουργία όπου αυτή δεν προκύπτει (δίκη 17Ν) και την απλή συνέργεια να θεμελιώνεται με την «ψυχική συνδρομή» (πρώτη δίκη ΕΛΑ). Ηρθε η ώρα να γνωρίσουμε και το παράδοξο «ηθική αυτουργία σε απλή συνέργεια». Αυτά, όμως, μικρή σημασία είχαν για τόσο προκλητικά τρομοδικεία.

Προς τι ο διαχωρισμός του Χρ. Τσάκαλου ως προς τους συντρόφους του, όταν και αυτοί καταδικάστηκαν για ηθική αυτουργία και όχι για οποιαδήποτε φυσική συμμετοχή; Εφόσον και ο Χρ. Τσάκαλος ανέλαβε τη δράση της οργάνωσης και υπερασπίστηκε τη δράση της οργάνωσής του, σε διαφοροποιήση από τους συντρόφους του; Ετσι και αλλιώς, και για τους υπόλοιπους τρεις αγωνιστές δεν προέκυψε κανένα στοιχείο, όχι μόνο για φυσική συμμετοχή τους στις εκρήξεις, αλλά ούτε για οποιαδήποτε κατοχή, προμήθεια και κατασκευή εκρηκτικών. Αυτό προέκυψε από το αυθαίρετο βάφτισμα ενός σπιτιού σε «γιάφρα», στο οποίο ποτέ δεν άποδεήχτηκε ότι κατασκευάστηκαν όχι τέσσερις αλλά οποιοσδήποτε εκρηκτικός μηχανισμός.

Φυσικά, εμείς δεν υποστηρίζουμε ότι πρέπει να αυξήθει η ποινή του Χρ. Τσάκαλου (το αντίθετο υποστηρίζουμε για όλους τους αγωνιστές που δικάστηκαν). Σχολιάζουμε τον συγκεκριμένο διαχωρισμό, γιατί δεν προκύπτει από δίθεν αντικειμενικότητα του τρομοδικείου. Αν ήθελαν να είναι στοιχειωδώς αντικειμενικοί, μέσα στο αστικό νομικό πλαίσιο, τότε δεν

θα εφεύρισκαν την ηθική αυτουργία στις εκρήξεις, ούτε την παντελώς αναπόδεικτη κατασκευή, προμήθεια και κατοχή εκρηκτικών. Θα έμεναν μόνο στη συμμετοχή στην οργάνωση, που υπερήφανα διακήρυξαν όλοι οι δικαζόμενοι, αναλαμβάνοντας την πολιτική ευθύνη (φυσικά, για μας ούτε η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης συνιστά αδίκημα). Ο συγκεκριμένος δισχωρισμός, από το συγκεκριμένο τρομοδικείο, με τη συγκεκριμένη εξέλιξη από την αρχή μέχρι το τέλος, μυρίζει από μακριά προβοκάτσια, με σκοπό να σπείρει σύγχυση στους αλληλέγγυους και στους συγγενείς των πολιτικών κρατούμενων. Εκτιμούμε ότι η προσπάθεια αυτή θα πέσει στο κενό, ότι δεν πρόκειται να έχει κανένα αποτέλεσμα.

Οι προς τις ποινές, οι Μιχάλης και Γιώργος Νικολόπουλος και ο Δαμιανός Μπολάνο καταδικάστηκαν σε εφτά χρόνια για τη συμμετοχή, δέκα χρόνια για καθε

Αστυνομικοδικαστικός φασισμός

Από πότε έχουμε να δούμε Ασυνέχιση της κράτησης κατηγορούμενων για πολιτική δράση, οι οποίοι κατηγορούνται για πλημμελήματα και έχουν ζητήσει την τριήμερη αναβολή που δικαιούνται από το νόμο; Αρκετά χρόνια. Κι όμως, τον τελευταίο μήνα έχουμε δυο τέτοια κρούσματα. Ενα στη Θεσσαλονίκη (με τους συλληφθέντες κατά την εισβολή στην κατάληψη ΔΕΛΤΑ) και ένα στην Αθήνα, με τους τέσσερις συλληφθέντες έξω από τα δικαστήρια, όταν τα MAT επετέθηκαν ενάντια σε όσους συγκεντρώθηκαν στην Ευελπίδων, τη Δευτέρα 1η Οκτωβρη, σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της αντιφασιστικής μοτοροείδας.

Αφήνουμε να μιλήσουν τα ίδια τα γεγονότα, για να φανεί καθαρά το στήσιμο μιας υπόθεσης, στην οποία η Δικαιοσύνη λειτούργησε πιο κατασταλτικά από την αστυνομία.

Η ΓΑΔΑ σχηματίζει δικογραφία ενάντια σε τέσσερις από τους πολλούς προσαχθέντες (τρεις άνδρες και μια γυναίκα, όλοι νεαρής ηλικίας), την οποία προσπαθεί να εξατομικεύσει, με το γνωστό τρόπο που στήνει τις δικογραφίες η αστυνομική καμαρίλα: Ένας κατηγορείται για αντίσταση, διακεκριμένες φθορές και σωματική βλάβη, δύο κατηγορούνται μόνο για αντίσταση και η γυναίκα μόνο για απλή εξύβριση. Οταν τους φέρνουν στην εισαγγελία, τους αφήνουν στο διάδρομο με τα χέρια δεμένα πίσω, παρά τις διαμαρτυρίες συγγενών. Στο γραφείο του εισαγγελέα δεν μπαίνουν ποτέ, ούτε οι ίδιοι ούτε οι συνήγοροί τους. Από τους ασφολίτες της συνοδείας πληροφορούνται ότι παραπέμπονται να δικαστούν στο Β' αυτόφωρο τριμελές, όλοι για όλα! Δηλαδή, ο εισαγγελέας ξετερνά την αστυνομία και βάζει όλες τις κατηγορίες σε όλους τους συλληφθέντες. Απαξιώνει μάλιστα να τους δει και να τους ακούσει!

Το κτήριο 7, όπου μεταφέρονται οι συλληφθέντες, περικυκλώμενοι από σωρεία ασφαλιτών και δύο διμοιρίες MAT, μετατρέπεται σε απόρθητο φρούριο. Δυο διμοιρίες το ζώνουν από μπροστά και τουλάχιστον άλλες τρεις ακροβολίζονται στα πλάγια. Με μεγάλη δυσκολία μπαίνουν στην αίθουσα αικόμα και οι δικηγόροι. «Οι δημοσιογράφοι επιτρέπεται να μπουν», ακούγεται ο επικεφαλής MATάς να ρωτάει στον αιθούματο! Ετσι, στην αίθουσα μπαίνουν ελάχιστοι συγγενείς και ελάχιστοι αλληλέγγυοι που «τρύπωσαν» πριν καταφέρασαν τα MAT και κάνουν τον κλοιό. Οι υπό-

λοιποί αποκλείονται έξω και φωνάζουν συνθήματα αλληλεγγύης.

Ενώ οι δικαστές βρίσκονται στο γραφείο δίπλα στη δικαστική αίθουσα (το ακούσαμε και αυτό από τον αιθούματο ασφαλίτη που είχε το γενικό πρόσταγμα), κάνουν πάνω από μιάμιση ώρα να ανεβούν στην έδρα. Περιμένουν ν' αδειάσει η Ευελπίδων από κόσμο, για να διευκολυνθούν τα MAT σε ενδεχόμενη νέα επιχείρηση κατά των συγκεντρωμένων αλληλέγγυων. Και οι συλληφθέντες, παρά τις διαμαρτυρίες, παραμένουν με τα χέρια δεμένα στην πλάτη μέσα στη δικαστική αίθουσα (έμειναν σ' αυτή τη θέση, αναγκασμένοι να πίνουν με το καλαμάκι ακόμη και το νερό που τους πρόσφεραν οι δικοί τους άνθρωποι, για τουλάχιστον τρεις ώρες).

Με την έναρξη της συνεδρίασης, η συνήγορος Αννη Παπαρρούσου θέτει το ζήτημα της δημοσιότητας της δίκης, η οποία παραβιάζεται με το φραγμό που έχουν κάνει τα MAT, απαγορεύοντας στους πολίτες να μπουν στη δικαστική αίθουσα. Ο πρόεδρος δείχνει «Ζεματισμένος», αλλά δεν μπορεί και ν' αντικρύσει τη συνήγορο. «Άς δούμε πρώτα την υπόθεση», λέει αμήχανα και φανερά ενοχλημένος. Ήταν το πρώτο σημάδι για όσα θ' ακολουθούσαν.

Οι συνήγοροι (δυστυχώς, δεν προλάβαμε να μάθουμε τα ονόματα των άλλων δύο συνηγόρων) ζητούν το τριήμερο της αναβολής. Πρόεδρος και εισαγγελέας είναι όλο χαμόγελο (αυτό δεν μπορούν να το αρνηθούν, είναι δικαίωμα κάθε κατηγορούμενου). Οταν όμως η συνήγορος του τρίτου κατηγορούμενου ζητά να υποβληθεί σε ιατροδικαστική εξέταση, διότι έχει χτυπηθεί στο κεφάλι και στο σώμα, η εισαγγελέας, πάντα με χαμόγελο, προτείνει την απόρριψη του αιτήματος και λέει στη συνήγορο ότι πρέπει να κάνει μήνυση ο κατηγορούμενος κατά αυτών που τον χτύπησαν! Οταν η συνήγορος σημειώνει ότι το αιτήμα απέτελε των υπερασπιστικών ισχυρισμών του κατηγορούμενου (πράγμα που ήταν προφανές), η ει-

σαγγελέας αποφαίνεται ότι αυτό είναι αίτημα που πρέπει να υποβληθεί στο δικαστήριο που θα κρίνει την υπόθεση επί της ουσίας και ο πρόεδρος συμφωνεί! Δηλαδή, ο συλληφθείς θα πρέπει να περιμένει μέχρι την Παρασκευή, χωρίς καν να τον εξετάσει γιατρός!

Ακολουθεί η συζήτηση για το άνθρωπο που αρθεί η κράτηση κατά το τριήμερο της αναβολής. Μια συζήτηση η οποία συνήθως είναι τυπική. Καταθέτει ένας μάρτυρας (συγγενής ή φίλος του κατηγορούμενου), δηλώνει τη διεύθυνση του και διαβεβαιώνει πως αυτός θα παρουσιαστεί να δικαστεί τη μέρα που ορίζεται η δικάσιμος. Αυτό έγινε και εν προκειμένω. Και τότε έγιναν τα αποκαλυπτήρια. Ο πρόεδρος, απευθύνομενος στον μάρτυρα του δεύτερου κατηγορούμενου, λέει επιτέλξει: «Πώς μας διαβεβαιώνετε ότι θα έρθει να δικαστεί και δεν θα φύγει, όταν πήγε να ξεφύγει από την αστυνομία;». Πριν μπει στην ουσία, πριν δικάσει την υπόθεση (που δε θα τη δίκαζε κιόλας), ο πρόεδρος είχε βγάλει απόφαση!

Η Ανν Παπαρρούσου, που εξετάζει τον τελευταίο μάρτυρα, πετάει το πρώτο καρφί: «Έχω την αίσθηση ότι οι κατηγορίες θεωρούνται δεδομένες». Ετσι ήταν. Αμέσως μετά, από το στόμα της εισαγγελέας ακούγεται το πρωτοφανές επιχείρημα, που εμείς τουλάχιστον δεν το έχουμε ξανακούσει σε δικαστήριο: Προτείνω να διατηρηθεί η κράτηση τους, διότι δεν προκύπτει από κανένα δημόσιο έγγραφο που κατοικούν, παρά μόνο από μαρτυρίες συγγενικών τους που ανέπτυσσε τις απόψεις του στους άλλους δύο δικαστές.

Στο τέλος ανακοίνωσε στεγνά: Διατηρεί κράτηση. «Άυτό που κάνετε είναι άδικο», του φωνάξει ένας πατέρας, λέγοντας το όνομά του. «Η συνεδρίαση έληξε», απάντησε με το ίδιο στεγνό ύφος ο πρόεδρος.

Είναι φανερό ότι μπαίνουμε σε μια άλλη φάση ποινικής καταστολής των πολιτικών δραστηριοτήτων. Ακόμα και τέτοιες υποθέσεις, που άλλοτε αντιμετωπίζονταν με κάποια τήρηση της τυπικής νομιμότητας, αντιμετωπίζονται πλέον με κατασταλτική μανία. Οχι, δεν μυστοκλαίμε. Εντοπίζουμε την αλλαγή στην αναβάθμιση της κρατικής καταστολής, γιατί έχει σημασία αυτά τα φαινόμενα να εντοπίζονται έγκαιρα από το κίνημα.

Η δίκη ορίστηκε για την Παρασκευή, στο Β' αυτόφωρο τριμελές πλημμελειδικό και έτσι δεν γνωρίζουμε τη συνέχεια, γιατί η «Κ» είχε οδεύσει προς το τυπογραφείο.

νει λόγο για προσπάθεια επιβολής προ-ποινής, προκαταβολικής ποινής, προκειμένου να δημιουργηθεί κλίμα ενόψει της επί της ουσίας δίκης, γεγονός το οποίο χαρακτηρίζει επαχθές μέτρο που συνιστά πλήρη παραβίαση του τεκμήριου της αθωάστητας. Ζητά να τηρηθεί ο νόμος και να αντιμετωπιστούν οι συγκεκριμένοι κατηγορούμενοι με τον ίδιο τρόπο που αντιμετωπίζονται οι κατηγορούμενοι σε όλες τις κοινές δίκες και όχι με ειδικό τρόπο, επειδή έχουν σχέση με πολιτική δραστηριότητα. Υπάρχει σε σας καμιά αμφιβολία ότι δε θα έρθουν την Παρασκευή; Οχι, δεν υπάρχει, σημειώνει η συνήγορος. Ζητούμενο είναι μόνο η προ-ποινή και τα δικαστήρια κάποια στημένη στην αποφασίσεις της κοινής δίκης.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ενας επιπόλαιος (επί πόλεως) ίός τολαιπωρεί τη λαϊκή μουσικάς χέσει με τους υιούς του υπηρετικού προσωπικού των capital ληστών) και την υποχρεώνει να καθαρίζει κάθε τόσο τα μάτια της και ειδικά την ίριδα (clean iris), η οποία προσβλήθηκε από τον «ιό της εξώπορτας των τραπεζών» μετά τις τόσες ιριδοσκοπήσεις. Ετσι, σήμερα θα παρουσιάσουμε αποστάσματα μιας επιστολής του Jean Marc Rouillan («Action Directe») από τις φυλακές Godets στον Jules Bonnot, που σκοτώθηκε σε συμπλοκή με την αστυνομία στο Choisy-le-Roi.

«...Και τώρα που είμαι διά βίου φυλακισμένος, με λίγα λόγια ένας ισοβίτης καριέρας, μουτζουρώνω μερικές σελίδες που τις αποκαλούν λογοτεχνικές για να περάσω τον καιρό μου - αφού ο λόγος ύπαρξης των "τιμωρημένων" είναι να μετρούν το χρόνο με το θλιβερό ροζάριο των έγκλειστων. Και να σκεφθείς ότι την περασμένη βδομάδα ένας σύντροφος μου ζήτησε ένα κείμενο για γερόλυκο σαν εσένα, ένα πρόσωπο που περάσμενόν με το θλιβερό ροζάριο των έγκλειστων. Και να γράφω. Παρόλα αυτά δεν είμαι ένθερμος οπαδός των εμπρηστών που κυκλοφορούν με ακριβά καπέλα και ρεντιγκότες.

Στα σαλόνια της διαμαρτυρίας, τα οποία είναι γεμάτα ιδεολογικές ταμπλές τόσο μεγάλες που σέρνονται καταγής σαν κουρελιά και απορροφούν σα σφουγγαρόπανα τα απόνερα των υπονόμων, πάντοτε προτιμούσαν τους επαναστάτες άλλων εποχών. Ή ακόμα κι εκείνους άλλων ηπείρων, ιδίως αυτούς που βρίσκονται στις τροπικές νοτιοαμερικανικές σιέρες. Οι τροπικοί μετα

KONTPA

Στον καπιταλισμό¹ οι μπίζνες είναι εξ ορισμού βρόμικες

✓ Ο επαγγελματικός αθλητισμός, όπως έχουμε γράψει στο παρελθόν, είναι μια καπιταλιστική δραστηριότητα, μια μπίζνα, που στοχεύει στην εξαγωγή κέρδους, αδιαφορώντας για τον τρόπο που αυτό θα βγει και για το αν θα χρησιμοποιηθούν θεμετά ή αθέμιτα μέσα. Πριν λίγες μέρες, κυκλοφόρησε η αυτοβιογραφία του Ματίας Αλμέιδα. Ο αργεντινός ως πιο δυσφαιριστής έκανε μεγάλη καριέρα στο ιταλικό πρωτάθλημα, αγωνιζόμενος επί σχεδόν μια δεκαετία στις Λάτσιο, Πάρμα, Ιντερ και Μπρέσια. Στην αυτοβιογραφία του αναφέρεται σε μια σειρά δραστηριότητες της Μαφίας, που σχετίζονταν με το ποδόσφαιρο, όπως ντόπινγκ, στημένοι αγώνες, παράνομος τζόγος, απειλές προς ποδοσφαιριστές, τις οποίες έζησε ο ίδιος, κυρίως ως παίγνιτς της Πάρμα.

Οι δραστηριότητες αυτές δεν πρέπει να παραχεινέουν κανέναν, αφού επί της ουσίας αποτελούν δομικά συστατικά του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, με δεδομένο ότι εξασφαλίζουν γρήγορο και εύκολο κέρδος για τους καπιταλιστές και τους «ανιδιοτελείς επενδυτές». Δεν χρειάζεται να κάνουμε λεπτομερή περιγραφή των όσων αναφέρει ο πρώην άσσος και νυν προπονητής της Ρίβερ Πλέιτ για τον τρόπο που δρούσαν τα λαμόγια και τις μεθόδους που ακολουθούσαν. Ενδοφλέβιες ενέσεις πριν τους αγώνες, για να έχουν οι ποδοσφαιριστές ατελείωτη ενέργεια κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού, στήσιμο αγώνων, αλλά και προστασία από τη Μαφία, ήταν οι κυριότερες δραστηριότητες για τις οποίες συνεργάζονταν οι πρόεδροι κάποιων ομάδων με την ιταλική Μαφία. Δε νομίζω ότι υπάρχει κάποιος που ασχολείται με το ποδοσφαιρο που θα αμφισβητήσει αυτά που αναφέρει στο βιβλίο του ο Αλμέιδα. Ακόμη και αν κάποιοι θελήσουν να τον αμφισβητήσουν, τον δικαιώνει η δικιά η ζωήν.

Πριν δυο χρόνια ξέσπασε στην Ιταλία το σκάνδαλο με τους στημένους αγώνες και παρά τις τιμωρίες που έπεισαν δεν έχει επελθει η «κάθαρση». Την

περασμένη Τετάρτη έγινε έφοδος και αιφνιδιαστικός έλεγχος στα γραφεία της ιταλικής ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας και στα γραφεία της Νάπολι από το σώμα διώξης οικονομικού εγκλήματος της Ιταλίας. Ο στόχος ήταν η διερεύνηση της οικονομικής λειτουργίας της Νάπολι, μετά από καταγγελίες για έπλυμα μαύρου χρήματος, στημένους αγώνες και παράνομες μεταγραφές. Σύμφωνα με όσα είδαν το φως της δημοσιότητας, ο ισχυρός άνδρας και

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

προσπάθησε να τονώσει το ηθικό των παιχτών και να ενεργοποιήσει το φιλότιμό τους, προκειμένου να προσπαθήσουν να ξανακάνουν μεγάλο τον Παναθηναϊκό. Το φετινό πρωτάθλημα, όπως άλλο χνουν, θα είναι ένας εργαλευκος μονόδρομος, αφού δυο ομάδες της πρωτεύουσας αντιμετωπίζουν σοβαρά βλήματα και δεν μπορούν να ανταγωνιστικές.

 Απόφαση για αναβολή της έναρξης του πρωταθλήματος μπάσκετ πήρε ο ΕΣΑΚΕ, εξαιτίας της έλλειψης συμφωνίας των ομάδων για τα τηλεοπτικά δικαιώματα. Σε μια περίοδο οικονομικής κρίσης και με δεδομένο ότι στα ταμεία των ομάδων δεν υπάρχει ευρώ, οι παραγόντες πιέζουν με κάθε

τρόπο την κυβέρνηση, προκειμένου να δώσει εντολή προς την EPT να προχωρίσει σε συμφωνία για τα τηλεοπτικά δικαιώματα. Το πρόβλημα γίνεται πιο έντονο γιατί, εκτός από την άρνηση της διοίκησης της EPT να ικανοποιήσει τα αιτήματα του ΕΣΑΚΕ, υπάρχει και η «εσωτερική» άρνηση του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού να σπάσουν τη συνεργασία τους με τη διαφημιστική εταιρεία TAF και να συνταχθούν μεταξύ τους ομάδες για να γίνει συνολική διαπραγμάτευση. Η απροθυμία των «αιωνίων αντιπάλων» να συνταχθούν μεταξύ τους ομάδες μειώνει σημαντικά τις πιθανότητες συνεργασίας και με την OTE TV, η οποία θεωρεί αναγκαία τη συμφωνία μαζί τους, αφού αποτελούν αγωνιστική «όαση» στα χαμηλό αγωνιστικό επίπεδο του πρωταθλήματος.

Πλέον, το πιο πιθανό ενδεχόμενο είναι οι ομάδες, στη συνάντησή τους την ερχόμενη Τρίτη, να μην συζητήσουν τους όρους της συμφωνίας για το τηλεοπτικά δικαιώματα, αλλά κινητοποιήσεις για να πιέσουν την κυβέρνηση. Βεβαίως, οι πιθανότητες να πετύχουν κάτια αριθμητικό είναι μειουμένες.

ο σημαντικό είναι μειωμένες, ακρού ύχει περάσει η εποχή των παχιών αγελάδων), όταν το φράγκα από την κροτική επιχορήγηση έμπαιναν με το τουνβάλι στα ταμεία των ομάδων και γέμιζαν τις τοσέπες των προεδρών και των παρασημάνων. Η διοίκηση της ΕΡΤ γνωρίζει πολύ καλά, ότι ο κόσμος έχει βαρεθεί να βλέπει μπάσκετ, ιδιαίτερα όταν είναι κακής ποιότητας, και για το λόγο αυτό διοτάζει να ικανοποιήσει τις οικονομικές απαιτήσεις των

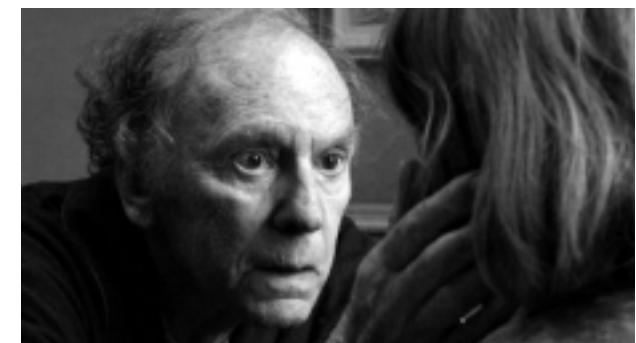

■ MIKAEL XANEKI

Αγάπη

Ηπρώτη σκέψη που κάνει κανείς παρακολουθώντας την καινούρια ταινία του πολύ σημαντικού αυτού σκηνοθέτη είναι ότι δε μοιάζει καθόλου με αυτό που ο ίδιος έχει διαμορφώσει μέχρι σήμερα ως προσωπικό του στυλ. Μέχρι στιγμής, το κυριαρχο στοιχείο στο έργο του είναι η σπουδή της βίας ως παράγωγο κοινωνικών παραγόντων. Εδώ χρησιμοποιεί ένα εξίσου βίαιο θέμα, αυτό της φυσικής φθοράς και του θανάτου, προκειμένου να εστιάσει στην αγάπη.

Ενα ζευγάρι ήλικιωμένων οι πρωτογωνιστές του. Η Ανν παθαίνει ένα εγκεφαλικό και από τότε η Ζωή της τείνει προς το θάνατο. Ο άντρας της αποφασίζει να τη φροντίσει ο ίδιος, σηκώνοντας όλο το βάρος μόνος του. Το θέμα από μόνο του δεν είναι ιδιαίτερα πρωτότυπο. Η ιδιαιτερότητα και η πρωτοτυπία της ταινίας έγκεινται στον τρόπο προσέγγισης του θέματος. Μακιά από μελδοματισμούς και

φτηνή συγκίνηση, μακριά από θρησκευτικές αυτοπάτες, με συναίσθηση της αναπότρεπτης νομοτελειας, με συναίσθηση της αναπότρεπτης φθοράς, με την ηρεμία, την εγκαρτέρηση και την ψυχραιμία που απαιτείται, με άκρατη αξιοπρέπεια και δύναμη που εκπροέρχονται από την αγάπη. Ετοι ο Χάνεκε συνεισφέρει σ' ένα δέοντα τρόπο αντιμετώπισης του θανάτου. Χωρίς να είναι μελόδραμα, απευθύνεται πρωτίστως στο συναίσθημα και όχι στη σκέψη. Δεν είναι μια μεγάλη ταινία, είναι όμως η πολύτιμη κατάθεση ψυχής ενός σκηνοθέτη που συνολικά στο έργο του έκανε ανατομία της βίας που ξεπήδα από κάθε πόρο αυτής της κοινωνίας.

Με την «Αγάπη» ο Χάνεκε κέρδισε το «Χρυσό Φοινίκια» στο Φεστιβάλ των Καννών, με πολούς να υποστηρίζουν ότι είναι η δικαιότερη απονομή του βραβείου μέχρι σήμερα. Φυσικά και δεν ισχύει αυτό! Τι να πούμε τότε για τη δική του «Λευκή κορδέλλα» ή το «Dogville» του Τρίερ; Απλώς, επιτέλους οι κριτικοί ενθουσιάστηκαν που διθυραμβολόγησαν χωρίς να χρειαστεί να σκοτίσουν το μυαλό τους με το να αναλύσουν μια ακόμα απαιτητική ταινία σαν τις προηγούμενες του Χάνεκε, που συνήθως ξεδιπλώνονται σε πολλά επίπεδα και απαιτούν συνδυαστικές σκέψεις.

Ιδιαίτερη μνεία στην καταπληκτική ερμηνεία της 85χρονης Εμμανουέλ Ριβά και του 82χρονου πια Ζαν Λουί Τρεντινιάν, που έχει δεκατέσσερα χρόνια να εμφανιστεί στη μεγάλη οθόνη.

■ Φεστιβάλ ντοκιμαντέρ Τσε

45 χρόνια από τη δολοφονία του Τσε Γκεβάρα συμπλήρωνονται στις 9 Οκτωβρη και με αφορμή αυτήν την επέτειο η εταιρία διανομής NEW STAR, σε συνεργασία με την πρεσβεία της Δημοκρατίας της Κούβας, διοργανώνει στον κινηματογράφο «Τίτανια» φεστιβάλ ντοκιμαντέρ για τη ζωή και τη δράση του. Στα πλαίσια του φεστιβάλ (4-10/10), θα παρουσιαστούν δεκάδες ντοκιμαντέρ από όλο τον κό-

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Αντε γαμήσου υπουργέ», εργαζόμενοι ναυπηγείων Σκαραμαγκά

Στηρίζουν τους μπάτσους: «Η αστυνομία της Σκοτίας αντιμέτωπη με περικοπές 300 εκ. ευρώ» (Morning Staronline.co.uk, 1-10-12).

«Στηρίζουμε τα δικαιώματα των εντόλων» - Κορκονέ (Ριζοσπάστης, 29-9-12). (Θυμίζουμε ότι η εφημερίδα «Morning Star» είναι φίλα προσκείμενη στο ΣΥΡΙΖΑ...)

Απλώς μέτρα, μέτρα τα νέα μέτρα;

Το ερώτημα παραμένει: στο τζιελατς;

Fasizm gecit yok!

◆ Οχι μόνο με τους μπάτσους, αλλά και με τη συμπαθή... συνομοταξία των δικαιοσύνων και εισαγγελέων αλληλέγγυος ο Περισσός. Οχι τυχαία το κόμμα αυτό ονομάστηκε Κορκονέ και καθόλου τυχαία ο «Ριζοσπάστης» (4-10-12) εκδηλώνει αυτή τη (γνωστή ήδη) θέση αυτού του αστικού κόμματος, αμέσως μετά τις καταδίκες για τη ΣΠΦ (κλαδός αστυνομία, η δύναμη είναι μία...).

◆ «Ταξική συνειδηση, αγωνιστικότητα, μίσος και περιφρόνηση για τον καταπιεστή αποτελούσαν μέρος της ζωής των εργατών, το υπόλοιπο ήταν ο αργαλειός στον οποίο ίφραιναν. Τίποτα δε χρωστούσαν στους πλούσιους – ίσως μόνο το (γλίσχρο) μεροκάματό τους... καθώς επανεξετάζουμε αυτήν την περίοδο, διαπιστώνουμε ότι υπάρχει τεράστια και προφανής αναντιστοιχία μεταξύ της δύναμης των εργαζόμενων φτωχών, που φοβούνταν οι πλούσιοι – το λε-

Καθημερινή, 23-9-12. Οι αγάπες δεν κρύβονται...

γόμενο φάντασμα του κομμουνισμού – και τους κυνηγούσε, και του πραγματικά οργανωμένου δυναμικού, πολύ περισσότερο στην περίπτωση του νέου βιομηχανικού προλεταριάτου. Η δημόσια έκφραση αυτής της διαμαρτυρίας είχε, κυριολεκτικά, την μορφή κινήματος, ούτως ειπείν, παρά οργάνωσης. Αυτό που συνέδεε ακόμα και τις

επόμενους αιώνες)...» Αιώνιος, λοιπόν, ο καπιταλισμός, σύμφωνη η Αυγή, ο σύριζας και όλοι οι «μεταρρυθμιστές» (πουύσαι Μπέρνσταϊν να τους δεις...).

◆ Και τουσι! Βρέθηκαν όλες οι συνιστώσες του συρίζα (οι επιδοτούμενες, μην το ξεχνάμε) με «Νέους...».

◆ Και ο Μπρέγκοβιτς αριστερός, ρε παιδιά;

◆ Απ' όλα έχει ο μπαζές (Αυγή): και «πόλεμο» (δικά της τα εισαγωγικά) στην λιτότητα, και Λαφαζάνη και Βουδούρη (υπεύθυνος αριστερός), και ευρωλιγούρη

Μπαλιμπάρ και Πέδρο Αλμοδόβαρ (κοινώς το μη χοίρον, -με όμικρον- βέλτιστον).

◆ «Μητέρα όλων των μαχών» (Λαφαζάνης) που σε γ... ο (πατέρας) Συρίζα...

◆ «Ισως και να ήταν μια παράλειψη» η μη ανακοίνωση της συνάντησης Τσίπρα-Πέρες. Ετοι, στην ψύχρα! «Έγω δεν έχω κανένα πρόβλημα να είναι στη θέση τους (σ.ο.: Μπόμπολας, Βαρδινογιάννης, Ψυχάρης, Αλα-

Περί αυτοοργάνωσης (γιατί οι «καλές» προθέσεις οδηγούν στην κόλαση...)

πούσιο, πολλά από τα οποία παίζονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, με σπάνιο οπτικο-ακουστικό υλικό από τα κουβανικά αρχεία, που προσπαθούν να προσεγγίσουν όλες τις πτυχές της ζωής του μεγάλου αυτού όντρα.

Φυσικά, δεν περιμένει κανείς από τον Φιδέλ Κάστρο και την

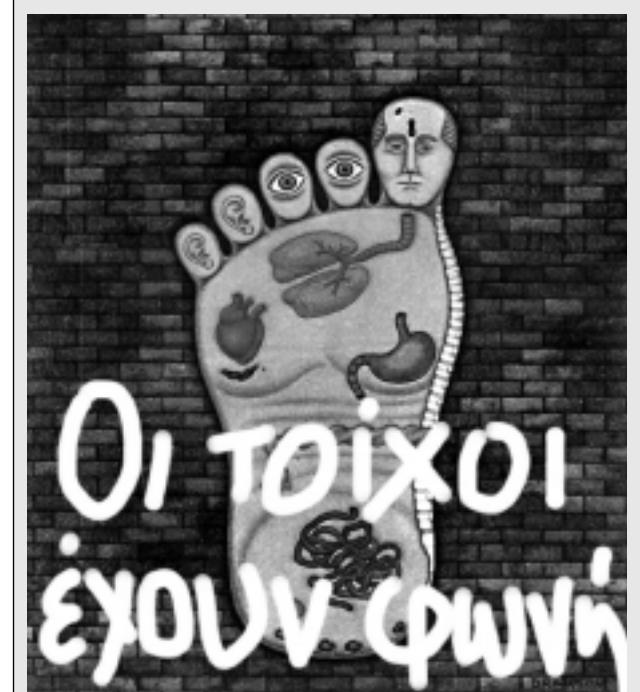
κουβανέζικη προπαγάνδα να πληροφορθεί για κρίσιμα θέματα του έργου του Τσε, που τον οδήγησαν μακριά από την Κούβα. Γενικότερα, δεν είναι δουλειά του κινηματογράφου αυτό. Υπάρχουν, ευτυχώς τα έργα του ίδιου του Τσε, ιδιαίτερα οι επισημάνσεις του για τη λειτουργία του νόμου της αξίας και για τις ανισότιμες σχέσεις που οι σοβιετικοί σοσιαλ-ιμπριαλιστές επέβαλαν στις φίλες χώρες, τις οποίες πρέπει ανυπέρθετως να μελετήσει όποιος επιθυμεί να γνωρίσει συνολικά τον Τσε, μακριά από επιφανειακές ηρωοποιήσεις.

Ελένη Π.

φούζος) – Αρκεί το παιχνίδι να παίζεται έντιμα και με κανόνες» - «Δεν είπαμε ποτέ ότι οι αιστυνομικές δυνάμεις απένοντι σε εγκληματίες θα είναι άστολες». (Τα αποστάματα από συνέντευξη Τσίπρα στο Unfollow, τ. 9, 9ος/12). Δείγματα και δήγματα (για το πόπολο...).

◆ Φιλολογικά, πάμπολοι περιγράφουν την καπιταλιστική κρίση. Οταν όμως έρχεται η στιγμή τι μελλει γενέσθαι, τότε απλώς... μελλει... (μέχρι και ο μη έχων σχέση με το ΔΝΤ επιστρατεύεται – όχι ότι δεν είχε πολιτικές θέσεις ο Καβάφης).

Βασιλης

◆ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ – Ολοι στο Σύνταγμα – Δευτέρα 8 Οκτωβρίου ώρα 6μμ – Η ψυχή μας βγαίνει... το πρόγραμμα δεν βγαίνει! (αφίσα)

◆ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ – Συλλαλητήριο – Να ακυρώσουμε τα μέτρα χρεοκοπίας του λαού και της χώρας – Ολοι στο Σύνταγμα – Δευτέρα 8/10 ώρα 6μμ (αφίσα)

Α, θα τους μαλώσουμε τους γραφειοκράτες. Ειδικά της ΓΣΕΕ. Γιατί απέφυγαν να γράψουν στην αφίσα το αίτημα για συνέχιση του «κοινωνικού διαλόγου»; Ή για συνάντησή τους με τον πρωθυπουργό και τους Βενιζέλο-Σαμαρά, στην οποία θα τους παρουσιάσουν τις θέσεις της ΓΣΕΕ και ευελπιστούν ότι αυτές θα γίνουν γνωστές και θα υπάρξει αλλαγή πολιτικής. Αυτά θα έπρεπε να είναι τα βασικά αιτήματα του συλλαλητήριου της Δευτέρας. Οχι, δεν κάνουμε πλάκα. Διαβάστε τα ρεπορτάζ στη σελίδα 11 (αν δεν τα έχετε ήδη διαβάσει) και θα καταλάβετε τι εννοούμε. Ομως, δεν παραπονόμαστε. Στην πρώτη αφίσα το δηλητήριο στάζει: «Το πρόγραμμα δεν βγαίνει! Αυτό δεν το λέει μόνο ο ΣΥΡΙΖΑς, το λέει και ο Ρουμελιώτης, το λένε και στελέχη του ΔΝΤ. Αν, όμως, έβγαινε το πρόγραμμα; Αν γίνει ένα νέο κούρεμα (καλομελέτα κι έρχεται) στο χρέος και το πρόγραμμα αρχίζει να φιλοαποδίδει; Θα τα καταπιούμε όλα για το καλό της εθνικής οικονομίας; Θα δεχτούμε τον εξανδροποδισμό μας προκειμένου να βγει το πρόγραμμα; Είδατε πόσο έντεχνα οι αιστογραφειοκράτες του συνδικαλισμού μάς παίρνουν από το ταξικό επίπεδο και μας μεταφέρουν στο επίπεδο της «εθνικής οικονομίας», δηλαδή του καπιταλισμού; Άλλωστε, ποιο είναι το κεντρικό τους αίτημα, το οποίο θα υποβάλουν ξανά στο τρίο ρεζιλη της συγκυβέρνησης; Να δεχτεί η κυβέρνηση το κοινό πλαίσιο ΓΣΕΕ – εργοδοτικών οργανώσεων, που αποφασίστηκε το Φλεβάρη και υποβλήθηκε στον Παπαδήμο (χάθηκε κι αυτή η ψυχή!). Και τι έλεγε αυτό το πρόγραμμα; Να εφαρμοστεί η ΕΓΣΣΕ. Τίποτ' άλλο. Ολα τα υπόλοιπα αντεργατικά μέτρα να μείνουν άθιχτα. Αλήθεια, αν εφαρμοστεί η ΕΓΣΣΕ θα πάψει η ανεργία να καλπάζει και η εξαθλίωση να αγκαλιάζει τα εργατικά νοικοκυριά; Βέβαια, υπάρχει και η άλλη αφίσα. Για κάλυψη, που λένε και οι τζογαδόροι. Δεν νομίζετε, όμως, ότι από το στόμα της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ το σύνθημα «Να ακυρώσουμε τα μέτρα χρεοκοπίας του λαού και της χώρας» ακούγεται σαν ειρωνικός επικήδειος;

◆ Κλωτσίες στους χρυσαυγίτες και τους ψηφοφόρους τους! – Όλα τα υπόλοιπα είναι εσκεμμένη συσκόπιση – Αντιφαστική Συνέλευση αυτονομε αντία (αφίσα)

Η αφίσα (μαύρα γράμματα σε κόκκινο φόντο) συνοδεύεται και από ένα πολυλογάδικο κείμενο που υποστηρίζει ότι «η ελληνική κοινωνία ρουφάει τις μαλακίες με το μπουρί της σόμπας και τις αποκαλεί "συζήτηση για την άνοδο του φροσισμού"», συγκαταλέγει δε στις «μαλακίες» την άποψη ότι «η κρίση κάνει το λαό φασίστα» (σκόπιμα απλοποιημένη ώστε να φαίνεται γελοία) και καταλήγει στο συμπέρασμα πως «οι ελάχιστες τίμιες περιπτέτεις που απομένουν» είναι «κλωτσίες» κτλ. Αναφωτίεται κανές σε ποιον κόσμο ζουν οι συγγραφείς της αφίσας. Στον πραγματικό σύγουρα όχι, διότι αν μη τι άλλο θα έπρεπε να μας πουν (το απλοποιημένη ώστε να φαίνεται γελοία) και καταλήγει στο συμπέρασμα πως «οι ελάχιστες τίμιες περιπτέτεις που απομένουν» είναι «κλωτσίες» κτλ. Αναφωτίεται κανές σε ποιον κόσμο ζουν οι συγγραφείς της αφίσας. Στον πραγματικό σύγουρα όχι, διότι αν μη τι άλλο θα έπρεπε να μας πουν (το απλοποιημένη ώστε να φαίνεται γελοία) και καταλήγει στο συμπέρασμα πως «οι ελάχιστες τίμιες περιπτέτεις που απομένουν» είναι «κλωτσίες» κτλ. Αναφωτίεται κανές σε ποιον κόσμο ζουν οι συγγραφείς της αφίσας. Στον πραγματικό σύγουρα όχι, διότι αν μη τι άλλο θα έπρεπε να μας πουν (το απλοποιημένη ώστε να φαίνεται γελοία) και καταλήγει στο συμπέρασμα πως «οι ελάχιστες τίμιες περιπτέτεις που απομένουν» είναι «κλωτσίες» κτλ. Αναφωτίεται κανές σε ποιον κόσμο ζουν οι συγγραφείς της αφίσας. Στον πραγματικό σύγουρα όχι, διότι αν μη τι άλλο θα έπρεπε να μας πουν (το απλοποιημένη ώστε να φαίνεται γε

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2012
Γενάρης 2013

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Πέμπτη, 4 Οκτώβρη 2012.
Το πρώτο τα MAT επιπέδων στους εργάτες των ναυπηγείων Σκαραμαγκά, που έχουν μήνες απλήρωτοι και διαμαρτύρονταν στο προαύλιο του υπουργείου Αμυνας. Ακολούθησε σύγκρουση σώμα με σώμα, η αντίσταση των εργατών κάμφθηκε με τα χημικά και ακολούθησαν συλλήψεις περισσότερων από 100 εργατών, οι οποίοι την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές κρατούνταν σε μια

λες και αφορούσε μόνο ένα κομμάτι του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου. Και όμως, το χτύπημα της αντιφασιστικής μοτοπορείας εντάσσεται στο ίδιο πλαίσιο με το χτύπημα των εργατών του Σκαραμαγκά, των αγροτών του Ηρακλείου και των μαθητών του Χολαργού. Είναι το δόγμα της «μηδενικής ανοχής» που οδηγεί τους μπάτους να επιτίθενται σαν φρενιασμένα σκυλιά σε αλληλέγγυους μέσα στα δικα-

τα θρασύδειλα σκουλίκια έφαγαν ξύλο, το μάτι των μπάτων που έφτασαν σε χρόνο ρεκόρ για να τους προστατεύσουν «γύρισε». Η αγριότητα με την οποία έπεσαν πάνω στο τελευταίο τμήμα της μοτοπορείας ήταν χαρακτηριστική. Χτυπούσαν μηχανές με μηχανές και πετούσαν κάτω οδηγό και συναναβάτη. Μετά, όπως ήταν πεσμένοι κάτω, τους λιάνιζαν με τα κλομπ και με τις μπάτες. Πετούσαν χημικά σε ανθρώ-

σε στα ψιλά ή σχολιάστηκε από τη σκοτιά της θεωρίας «των άικρων». Οι νεοναζί ανενόχλητοι να επιτίθενται με τα τόγματα εφόδου, οι αντιφασίστες να μη μπορούν ούτε να διαδηλώσουν.

Η αναβάθμιση της κρατικής καταστολής και η ανάμιξή της με τη δράση των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου ήταν αναμενόμενη. Και είναι ένα καινούργιο φαινόμενο, λόγω της ενίσχυσης των νεοναζί. Φαινόμενο που α-

Να τσακίσουμε το δόγμα «μηδενικής ανοχής»

πολιορκημένη από εργάτες ΓΑΔΑ. Το ίδιο πρώι, μπάτους εισέβαλαν σε υπό κατάληψη σχολείο στο Χολαργό, χτυπώντας τους μαθητές, εγκαινιάζοντας μια καινούργια τακτική αντιμετώπισης των μαθητικών καταλήψεων. Το απόγευμα, τα MAT επιπέδηκαν σε αγρότες του Ηρακλείου, οι οποίοι είχαν αποκλείσει το αεροδρόμιο, απαιτώντας από την κυβέρνηση να ανακοινώσει δημόσια ότι δεν πρόκειται να πετσοκύψει τις ισχνές αγροτικές συντάξεις.

Τα γεγονότα ασφαλώς δεν είναι τυχαία. Δείχνουν μια κατεύθυνση σκλήρυνσης της κρατικής καταστολής, από μια κυβέρνηση που μέσα σε τρεις μήνες έχασε κάθε ίχνος κοινωνικής συναίνεσης και καταφεύγει στην πολιτική του κνούπου για ν' αντιμετωπίσει τον εχθρό λαό.

Το τονιζόμενο, γιατί αρκετοί πέρασαν στο ντούκου το άγριο χτύπημα της αντιφασιστικής μοτοπορείας το βράδυ της περασμένης Κυριακής. Λες και δεν τους αφορούσε,

στήρια της Ευελπίδων και τους δικαστές να διατηρούν την κράτηση των τεσσάρων συλληφθέντων, καθαρά εκδικητικά (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 13).

Το χτύπημα της αντιφασιστικής μοτοπορείας έχει, βέβαια, και μια άλλη διάσταση. Αποτελεί μια ακόμη κραυγαλαία απόδειξη του ότι οι νεοναζί δεν είναι παρά το μακρύ χέρι του αστικού κράτους, ένας άτυπος βραχίονας των δυνάμεων καταστολής, που δρα χάρη όχι μόνο στην ανοχή τους αλλά και στην προσασία τους. Επί μια βδομάδα τα νεοναζιστικά τόγματα εφόδου προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τον έγχρωμο μεταναστευτικό πληθυσμό στους δρόμους πίσω από την πλατεία Αττικής. Εσπασαν μαγαζιά, ξυλοκόπτησαν ανθρώπους, διέλυσαν τα γραφεία της τανζανικής κοινότητας, ενώ οι μπάτους παρατηρούσαν απαθείς και φύλαγαν μη τυχόν και υπάρξει επίθεση στα τόγματα εφόδου. Οταν κάποιοι απ' αυτά

πιους που κινούνταν με μηχανάκια, με κίνδυνο να προκαλέσουν σοβαρά ατυχήματα.

Αν το «πέσιμο» στη γωνία Φυλής και Λεμεσού θα μπορούσε ν' αποδοθεί σε υπερβάλλοντα ζήλο των μπάτων που είδαν δαρμένα τρία φιλαράκια τους νεοναζί, το τελικό δολοφονικό χτύπημα στην περιοχή της Νεάπολης Εξαρχείων και ενώ δεν συνέβαινε τίποτα, δεν μπορεί ν' αποδοθεί παρά μόνο σε εντολή από την πολιτική ηγεσία. Ήταν ο ίδιος ο Δένδιας που έδωσε το σύνθημα «τσακίστε τους, για να μην τολμήσουν να ξαναπειράξουν τους νεοναζί». Από τους 15 αντιφαστές που συνελήφθησαν και παραπέμφθηκαν με κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος οι περισσότεροι ήταν χτυπημένοι. Ενας σύρθηκε σιδηρόδεσμος στα δικαστήρια με το κεφάλι μπανταρισμένο, το ένα χέρι σπασμένο και εκδρομές και μώλωπες σε όλο του το σώμα.

Κι όμως, το γεγονός πέρα-

παιτεί από το κίνημα αποφασιστικότητα, αλλά και σοφία. Δράσεις που άλλοτε ήταν ανεκτές τώρα δεν είναι. Η κρατική καταστολή δεν αναζητά καν προσχήματα. Πρέπει, λοιπόν, και το κίνημα να οργανώσει την τακτική του με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορεί ν' αντιστέκεται με τις μικρότερες απώλειες. Για παρόδειγμα, η όποιη ότι μπορεί ν' αντιμετωπίσεις τους νεοναζί «στρατιωτικά» είναι εκτός τόπου και χρόνου, ενώ παράλληλα ογνοεί τελείως το κοινωνικό πεδίο, στο οποίο πρέπει να δοθεί η μάχη. Όλες οι κινήσεις αντίστασης πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν ξεχωριστά κομμάτια ενός ενιαίου μετώπου αντίστασης. Άλλως, το πιο δυναμικό κομμάτι του κινήματος κινδυνεύει να απομονωθεί και να υποστεί συντριπτικά χτυπήματα, που εκτός των άλλων θα έχουν και παραδειγματικό χαρακτήρα. Το νεοναζισμό θα τον χτυπήσουμε μέσα στην κοινωνία, μαζί της και όχι χωρία απ' αυτήν.

Πάση Θυσία... καπιταλισμός

«Αυτό δεν θα το έλεγε διαφορετικά π. κ. Μέρκελ», σχολίασε ο «Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε Τσάιτουνγκ», ένα από τα εγκυρότερα (για πολλούς το εγκυρότερο) όργανα της γερμανικής χρηματιστηριακής ολιγαρχίας, το εξής απόσπασμα από την ομιλία Τσίπρα στο Αμβούργο, το οποίο π γερμανική εφημερίδα παρέθεσε στο ρεπορτάζ της: «Η διάλυση του κοινού νομίσματος θα απειλούσε την ευρωπαϊκή ενοποίηση και θα προκαλούσε διεθνή κρίση, καθώς το ευρώ είναι το δεύτερο μεγαλύτερο νόμισμα παγκοσμίως».

Παρά την παγερή αδιαφορία με την οποία υποδέχτηκαν Χριστιανοδημοκράτες, Σοσιαλδημοκράτες και Πράσινοι την επίσκεψη Τσίπρα, αδιαφορία εξηγήσιμη όχι από το φόβο έναντι ενός εχθρού, αλλά από τη μεριμνα να μην ενισχυθεί το Die Linke και να μην αποδυναμωθεί το τρίο ξεφτίλα που κυβερνά την Ελλάδα, ο γερμανικός Τύπος κάθε άλλο παρά να τρομάζει έδειξε. Άλλωστε, ο Τσίπρας πήγε στο Αμβούργο για να πάρει μέρος σε συνέδριο που οργάνωσε μια άλλη γερμανική αστική εφημερίδα, π «Τσάιτ», και μιλώντας εκεί είπε, αστειευόμενος δήθεν: «Δεν είμαι και τόσο επικίνδυνος όσο λένε κάποια ευρωπαϊκά ΜΜΕ»!

Αφίνοντας, όμως, τα γερμανικά ΜΜΕ, ας δώσουμε το λόγο στη μεγαλύτερη ελληνική αστική εφημερίδα, «Τα Νέα», ο αρθρογράφος της οποίας Μ. Μπτσός έγραψε τα εξής σε ρεπορτάζ του από τη Γερμανία, όπου βρέθηκε ως μέλος ολιγομελούς ελληνικής δημοσιογραφικής αποστολής (δεν μας διαφώτισε ποιος χρηματοδότησε αυτή την αποστολή), υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο «Οι πέντε λόγοι για τους οποίους η Ελλάδα θα παραμείνει στο ευρώ»:

«Αν η λαϊκή οργή οδηγήσει στην πτώση αυτής της κυβέρνησης και τη διεξαγωγή εκλογών, το πιθανότερο είναι ότι πρώτο κόμμα θα αναδειχθεί η παράταξη που υποστηρίζει την καταγγελία του Μνημονίου. Είναι συμβατά Τσίπρας και ευρώ; Εκανα αυτή την ερώτηση στον Ντίτερ Ντεμ, εκπρόσωπο του Κόμιτας της Αριστεράς για την Ευρώπη και ένα από τα τρία στελέχη του Die Linke με τη οποία επρόκειτο να συναντηθεί χθες το απόγευμα ο Α. Τσίπρας στο Βερολίνο. «Έγινε η παράδοση του Μπερλίγκουέρ», μου απάντησε, δείχνοντας την κονκάρδα που φορούσε στο πέτο με τις φωτογραφίες του θρυλικού αρχηγού του PCI, της Ρόζα Λούξεμπουργκ και του Τσε. «Έχω διδαχθεί από τα πραξικοπήματα κατά του Βίλι Μπραντ και του Αλιέντε. Η λύση είναι πάντα ο ιστορικός συμβιβασμός. Για την Ελλάδα αυτό σημαίνει κυβέρνηση συναποιμόν Τσίπρα και Σαμαρά. Προπαντός μακριά από τους σοσιαλδημοκράτες! Το είπα και στον Αλέξη όταν επισκέφθηκε τις προάλλες τη Γερμανία». «Και τι απάντησε ο πρόεδρος» τον ρώτησα χωρίς να κρύβω την περιέργεια μου. «Ο Αλέξης είναι αδελφός μου. Δεν θα το αποκάλυψα ποτέ». Μαρέ λέτε;».

Τη συνύπαρξη του ξεφτίλο-ευρωπομμουνιστή Μπερλίγκουερ με τους επαναστάτες Ρόζα και Τσε, που δολοφονήθηκαν από τον ταξικό εχθρό, δεν χρειάζεται να τη σχολιάσουμε. Ούτε θα προεξοφλήσουμε ότι ο Τσίπρας απάντησε με τον τρόπο που υπαινίχτηκε ο γερμανός σύντροφος και... αδελφός του. Μας αρκεί η κατεύθυνση που περιέγραψε το στέλεχος του Die Linke, ανεξάρτητα από την πολιτική συμμαχία που θα την υποστηρίξει.

Η κατεύθυνση αυτή λέει «στο ευρώ πάση θυσία! Και η κατεύθυνση αυτή είναι ένας από τους λόγους π